

► **EUA i Iran negocien l'Iraq**
Roda el món // Pàgina 18
 El 28 de maig es van trobar representants dels EUA i l'Iran a Bagdad. Aquesta va ser la trobada oficial bilateral de més pes entre els dos països des de la crisi de l'ambaixada nord-americana el 1979.

► **Antiespeculació multada**
Què es cou // Pàgina 22
 El col·lectiu projectemopi.org ha estat sancionat amb una multa de tres mil euros a causa d'una acció realitzada el novembre passat contra dos coneguts promotors de negocis especulatiu.

► **Mostra de Films de Dones**
Expressions // Pàgina 24
 La Mostra Internacional de Films de Dones organitzada per Drac Màgic, del 8 al 17 de juny, projectarà més de seixanta pel·lícules, documentals i curtsmetratges, a Barcelona

setmanari de comunicació

directa

núm. 52 // 6 de juny de 2007

www.setmanaridirecta.info

1,5 euros

Queden absolts 153 dels 327 islamistes fins ara detinguts

L'ÚLTIMA OPERACIÓ ACABA AMB L'ALLIBERAMENT DE 10 DELS 16 ACUSATS

» Així està el pati // Pàgina 10

Primer assalt a Rostock. Els organitzadors de la marxa de l'estrella plantegen que el 7 de juny quedi del tot bloquejada la cimera del G8 que es realitza al balneari de Heiligendamm, al mar Bàltic. Els serveis de seguretat preveuen vies d'evacuació dels Caps d'Estat per mar o per aire si els bloquejos fossin efectius. Les protestes a Hamburg i Rostock ja han acabat amb desenes de ferits i detinguts. La policia alemanya ha demanat l'ús d'armes de foc.

Jose Colón

» Així està el pati // Pàgina 9

» De dalt a baix // Pàgines 3 a 5

El llegat de Terra Lliure

Terra Lliure ha esdevingut un mite per a les generacions de joves independentistes. Ho avala un petit boom editorial i periodístic: el darrer exemple el trobem al documental Terra Lliure Punt Final, emès pel 33 el passat mes d'abril, i que va aconseguir 290.000 espectadors. Historiadors, sociòlegs i periodistes debaten sobre la significació política que va tenir i la seva influència en l'actualitat.

» Així està el pati // Pàgina 16

Abocaments tòxics a una seu de l'IRTA

Un vídeo penjat a Youtube mostra com els residus químics que genera la seu de l'Institut de Recerca Agrícola de la Generalitat (IRTA) a Cabriels són abocats directament sobre els terrenys d'un solar pròxim. Aquestes actuacions han estat reiterades en els últims anys segons han corroborat treballadors de l'empresa.

» Així està el pati // Pàgina 12

Pòrtulas a l'espera de la Fiscalia

Una quarantena de familiars i amics de la jove de Sarrià de Ter empresonada des de fa quatre mesos es van desplaçar a Madrid el 4 de juny per donar suport a la Núria. Va declarar davant el jutge de l'Audiència Nacional Juan del Olmo. El seu advocat va exigir la llibertat immediata. La Fiscalia ha de posicionar-se en breu.

José Pujol

Editorial

Detencions 'islamistes'

Unes 300 persones procedents de països de tradició musulmana han estat detingudes a l'Estat espanyol acusades de pertànyer a un grup terrorista, generalment vinculat a la marca Al Qaeda. Tot i això, 153 d'aquests detinguts han quedat en llibertat per falta de proves i només divuit dels acusats, més o menys un 10%, estan avui condemnats en ferm. Què passa, doncs? Nosaltres creiem que la Justícia i la Policia estan atemptant greument contra els drets i llibertats del col·lectiu musulmà amb detencions arbitràries i proves falses o, en el millor dels casos, errònies. Una vegada anihilat el perill comunista, la nova 'cacera de bruixes' del segle XXI s'ha dirigit des de setembre de 2001 contra la població musulmana. L'objectiu és crear por i desconfiança vers l'estranger, sobretot si llegeix l'Alcorà i resa cinc cops al dia.

La DIRECTA exigeix simplement presumpció d'innocència i garanties judicials. Tanmateix, la política de la "lluïta antiterrorista", de la qual dubtem, no ha de costar la llibertat de ningú ni pot criminalitzar la població d'origen musulmà.

La majoria dels detinguts, com diuen i repeteixen els mitjans de comunicació, vivien a Catalunya. Nosaltres demanem una major implicació davant d'aquesta injustícia. Els okupes detinguts, els independents detinguts o els sindicalistes detinguts reben sempre el suport dels moviments socials. Què passa amb els musulmans acusats de terrorisme? Recordeu: primer van venir pels bascos, i no vam dir res perquè no érem bascos; després van venir pels musulmans, i no vam dir res perquè no érem musulmans. Quan vinguin a buscar-nos a nosaltres, ja no hi serem a temps.

Pensem, doncs existim

Una lectura alegre de les eleccions

⇨ Roger Rovira
/directa@setmanaridirecta.info/

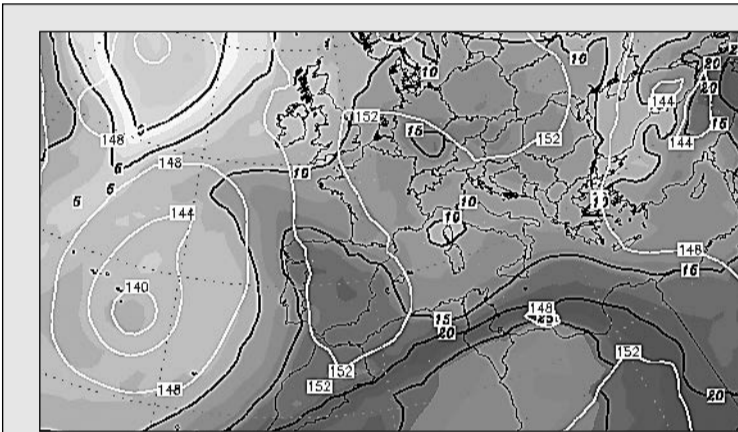
El dia de les eleccions em vaig dur una petita alegria. Jo trobava que candidats i partits havien arribat al límit de la falta de credibilitat. Potser simplement sóc cada vegada més crític i els veig més el llautó, però sembla que van ser molts els que ho van percebre. Revisant els números totals de vots descobreixo que tots han perdut una part molt important del seu electorat. A Catalunya, mentre CiU "només" perd un 8.5% de suport, els altres quatre grans en perden entre el 19 i el 23%. Un de cada quatre o un de cada cinc no els ha tornat a votar. El daltabaix a Barcelona és més espectacular. El PSC en perd el 28.5, ICV el 38 i ERC el 45%, gairebé la meitat, tot i que s'ha de dir que al 2003 els vots d'ERC podien estar inflats pels atacs espanyolis-

tes d'Aznar. D'altra banda, la "gran pujada" de CiU a Barcelona es tradueix en una pèrdua de suport del 4.6%, o sigui, de prop de 7500 vots.

Important increment de l'abstenció i el vot en blanc, que no porta banyador

En xifres absolutes, el tripartit perd 336.237 vots a Catalunya respecte del 2003, gairebé la meitat a Barcelona. Iniciativa i Esquerra han pagat car el seu doble discurs. Sembla que s'acaba el préstec de vots dels moviments socials cap aquests dos partits. En canvi, la irrupció de les candidatures alter-

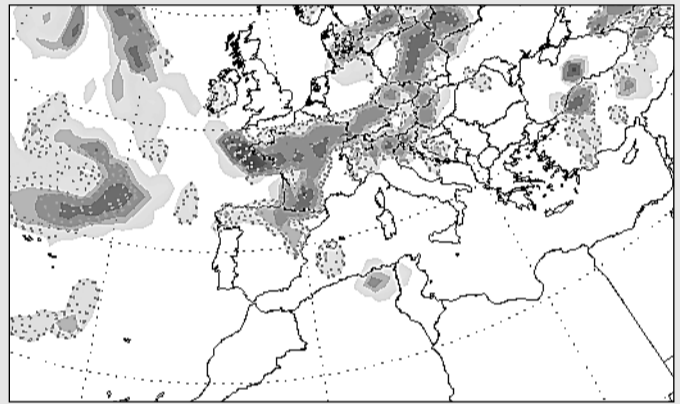
natives, que han doblat vots i regidors a tot el territori, obre potser un altre camí per redignificar la nostra democràcia, que ha rebut un toc d'atenció, un "ja n'hi ha prou", amb una abstenció del 46% a Catalunya, i un 50.5 a Barcelona. A la capital catalana, han votat gairebé 100.000 persones menys que fa quatre anys. Les cares dels líders partidistes parlaven per sí soles. No podien justificar aquesta pèrdua massiva de vots només amb el ple a les platges. També hi ha hagut un increment importantíssim del vot en blanc, que no porta banyador. A Catalunya la xifra arriba als 90.000, el 3.1%, mentre que a Barcelona, amb el doble de vots en blanc que fa quatre anys, és d'un 4%. Aquesta pèrdua massiva de suport als grans partits, el multiplicat vot en blanc i algunes CUP ben parides em fan creure que la societat no és tan còmplice com alguns diuen. ☺

Divendres 8 de juny al matí les temperatures ja seran plenament estiuenques

Calor suportable

S'apropa l'estiu i això es nota. No es tracta d'un mes de juny amb temperatures extremes com les de l'any passat o l'anterior. L'ambient és càlid i assolit de dia, amb temperatures fresques de matinada. La tendència habitual per l'època. Els propers dies els termòmetres pujaran tres o quatre graus més però sense passar dels 30 graus a la costa. Dilluns podran créixer tempestes a l'interior i al Pirineu.

Dilluns 11 de juny s'aproparà una bossa d'instabilitat amb tempestes a Ponent

Com s'ha fet?

Aquesta setmana estem pendants del telèfon. A l'altre banda de l'aparell, els fotògrafs i redactors de la DIRECTA desplaçats a Rostock (Alemanya) per cobrir les mobilitzacions contra la cimera del G-8. La contracimera és una de les més potents que s'han organitzat en els darrers sis anys, des de la tràgica Gènova. Les riuades de policies inunden els carrers de la ciutat. Desitjem retrobar els nostres companys sans i estalvis a la tornada. Valents!

D'altra banda, aquesta setmana hem incorporat una nova persona que es dedicarà a corregir i editar els textos durant el tancament, així els podem enviar a imprimir amb el mínim d'errors possibles. I també es reparteix més la feina entre els que estem al tancament. Aquesta era una feina que, fins ara, anavem fent com podiem. Benvingut!

Fe d'errades:

La setmana passada, a la pàgina cinc, a la secció 'de dalt a baix', publicàvem tres peces sobre tres lluites diferents contra les polítiques actuals entorn el tractament de residus. Els títols de les peces es van extraviar. Així, el primer text és el de Puigvert d'Agramunt; el del mig, és el de Segria.net; i l'últim és el de la Granja d'Escarp.

El racó il·lustrat

Jordi Borràs

Qui som

DISSENY I COMPAGINACIÓ
Roger Costa
REDACCIÓ
De dalt a baix: Lluç Salellas *
Impressions: Laia Alsina i Mariona Ortiz * Així està el pati: Guillem Sánchez, Lluç Salellas, Laia Alsina, Jesús Rodríguez *
Roda el món: Guillem Sánchez *
Observatori dels mitjans: Enric Borràs i Abelló * Què es cou: Gemma Garcia i Jordi Panyella *
Expressions: Roger Pala, Jordi Vidal i Santi Eizaguirre *

La graella: Roger Costa
FOTOGRAFIA
Edu Bayer i Arnau Bach
CORRECCIÓ
Laia Bragulat, Carles Biosca, Òscar Canudas i Laura Ruiz
PUBLICITAT
Jesús Hita
DISTRIBUCIÓ
Xavi Camós
SUBSCRIPCIONS
Helena Olcina i Amigo
ADMINISTRACIÓ
Miquel Correa

Edita: Associació per la Difusió Sense Límits ADSL
Dipòsit Legal: GI-1528-2005
c/ Juan Ramón Jiménez núm. 22, 08902
L'Hospitalet de Llobregat
www.setmanaridirecta.info
directa@setmanaridirecta.info
Tel: 935 270 982 // Mòbil: 661 493 117

Àrees de treball de Directa:
redaccio@setmanaridirecta.info
fotografia@setmanaridirecta.info
il·lustracio@setmanaridirecta.info
disseny@setmanaridirecta.info
subscripcio@setmanaridirecta.info
distribucio@setmanaridirecta.info
publicitat@setmanaridirecta.info

AQUEST NÚMERO S'ENVIJA A IMPREMTA EL DIA 5

creative commons LICÈNCIA CREATIVE COMMONS Reconeixement-No Comercial-Sense Obra Derivada 2.5

Sou lliure de copiar, distribuir i comunicar públicament l'obra amb les condicions següents:
-Reconeixement. Heu de reconèixer el crèdit de l'obra de la manera especificada per l'autor o el llicenciadador.
-No comercial. No podeu utilitzar aquesta obra per a finalitat comercials.
-Sense obres derivades. No podeu alterar, transformar o generar una obra derivada d'aquesta obra.
-Quan reutilitzeu o distribuïu l'obra, heu de deixar ben clar els termes de la llicència de l'obra.
-Algunes d'aquestes condicions pot no aplicar-se si obteniu el permís del titular del dret d'autor. El dret derivat d'us legítim o altre limitació reconeguda per llei no queda afectat per l'anterior.
Aquesta publicació té una llicència Creative Commons Attribution-NoDerivs-NonCommercial. Per a veure una còpia d'aquesta llicència visiteu <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/2.5/es/> o envieu una carta a Creative Commons, 559 Nathan Abbot Way, Stanford, California 94305, USA

'TERRA LLIURE: PUNT FINAL'

» Una mitjana de 290.000 espectadors van veure, el dissabte 14 d'abril, el documental *Terra lliure: punt final* emès pel Canal 33 i elaborat per la productora Batabat. Amb una quota del 10,2%, l'emissió de dissabte ha batut el rècord d'audiència dels treballs emesos fins ara al programa del 33 El documental. El treball també s'ha distribuït amb la revista *Sàpiens*, i ha assolit un altre èxit de vendes: 28.000 còpies_

PAÏSOS CATALANS // L'HERÈNCIA DE L'INDEPENDENTISME ARMAT

Torna Terra Lliure

L'organització torna a estar d'actualitat enmig del debat sobre si la seva existència va ser cabdal o no per a l'eclosió actual de l'independentisme

Manifestació en solidaritat amb els presos de Terra Lliure, a mitjans dels anys 80

Acte fundacional de la Crida a la Solidaritat, el 24 de juny de 1981, en què Terra Lliure va repartir els seus primers pamflets on es presentava i exposava la seva Declaració de Principis

Aparició de Terra Lliure al Fossar de les Moreres l'Onze de Setembre de 1985

✉ Roger Palà
/redaccio@setmanaridirecta.info/

El nom de Terra Lliure (TL) té un significat gairebé mitològic per a les noves generacions d'independentistes catalans. L'organització armada, activa de 1979 a 1995, ha esdevingut un referent: pintades, cànctics i lemes que citen el seu nom són emprats avui en manifestacions i concerts de tota mena. Un fenomen social entre el mite i el folklore que es produeix en un context en què totes les enquestes assenyalen l'ascens de l'independentisme, que es manifesta ja sigui políticament —al Parlament i als ajuntaments— com en l'àmbit social, amb grans mobilitzacions com la del 18 de febrer de 2006. Es pot parlar fins i tot d'un boom editorial i periodístic sobre el tema: el darrer exemple el trobem en el documental *Terra Lliure. Punt final*, emès pel 33 el mes d'abril passat i que va aconseguir un 10,2% del share i 290.000 espectadors, i va assolir així el rècord d'audiència de l'espai El documental. Va ser l'organització una peça cabdal perquè avui en dia parlem d'una realitat independentista consolidada, o només una anècdota històrica producte del mimetisme amb ETA i el conflicte basc?

Relevància històrica
David Bassa, director de *Terra Lliure. Punt final* i un dels periodistes que més s'ha endinsat en la seva història, considera que TL és la clau per entendre el creixement actual de l'independentisme. "No crec que una organització amb setze anys de trajectòria, més de dos-cents atemptats, tres-cents detinguts, quatre morts propis i una víctima mortal pugui ser qualificada d'anècdota. El que passa és que gairebé sempre que

Bassa: "TL va crear uns referents polítics i simbòlics"

s'analitza ho fem influïts per l'experiència d'ETA i l'IRA, i no tenen res a veure". Segons Bassa, "Terra Lliure va crear uns referents polítics i simbòlics que, amb el pas dels anys, no han parat de créixer. Observar les mobilitzacions independentistes abans i després del naixement de TL és molt revelador. Abans no hi havia res".

Del mateix parer és Ramon Usall, impulsor de l'editorial El Jonc, que té en el seu currículum l'èxit de *Parla Terra Lliure*, un recull de material imprescindible

per entendre la història de l'organització armada. "Terra Lliure ha marcat la configuració de l'independentisme català contemporani articulant un discurs basat en la reivindicació de la ruptura democràtica, el dret a l'autodeterminació i la construcció dels Països Catalans des de posicions d'esquerra".

En canvi, el politòleg Roger Buch, que ha centrat la seva recerca en l'àmbit del nacionalisme, matisa aquestes consideracions. "L'independentisme actual té diversos antecedents els anys vuitanta", i no només Terra Lliure i el seu entorn polític. Buch, autor del recent *L'Esquerra independentista avui* (Columna), destaca "la trajectòria de radicalitat democràtica de la Crida a la Solidaritat i també, encara que no va tenir tanta repercussió, el que es va moure al voltant de Nacionalistes d'Esquerra, que va incorporar al discurs nacional molts aspectes dels nous moviments socials, com l'antimilitarisme i l'ecologisme".

'Indepes' més enllà de TL
El sociòleg Ricard Vilaregut, autor de *La temptació armada a Catalunya* (Columna, 2004), un dels primers assajos "des de fora" realitzats sobre l'organització, tampoc comparteix la tesi de Bassa i Usall. "Crec que és evident que avui hi hauria independentisme

sense Terra Lliure. Seria diferent, però n'hi hauria segur. De fet, ja n'hi havia abans". Segons Vilaregut, "no es pot monopolitzar, com s'ha fet constantment, la variant de l'independentisme que representava el Moviment Català d'Alliberament Nacional presentant-lo com l'únic, el més pur i el més autèntic". Tot i això, considera que

Vilaregut: "Hi hauria independentisme sense Terra Lliure"

"TL va deixar un pòsit ideològic important, sobretot en fer la síntesi amb el marxisme, pel que va representar simbòlicament, i perquè va ser escola política de molts militants". A més, "va mantenir i estendre la reivindicació independentista en el desert dels anys vuitanta, malgrat que també el va associar a la violència i a un extraparlamentarisme que, agradi o no, es va entendre com a marginal".

Els hereus de Terra Lliure
Qui recull avui en dia el que Terra Lliure va semblar durant els anys vuitanta? ERC? L'Esquerra Inde-

pendentista? Els moviments socials? Roser Palol, membre del sindicat IAC i militant en moviments antiglobalització, com la Campanya contra la Constitució Europea, explica que "en són hereus les organitzacions i persones que formen part de l'Esquerra Independentista i, en general, de l'esquerra anticapitalista". Segons Palol, "els moviments socials són plens d'independentistes no organitzats i que solen tenir responsabilitats en campanyes, moviments i accions no pròpiament independentistes, com la Campanya contra el Banc Mundial i la Campanya contra l'Europa del Capital i la Guerra".

David Bassa creu que, malgrat que l'MDT i el PSAN continuen actius, "la força política que més clarament és hereva de l'independentisme combatiu dels vuitanta és tota la xarxa de Candidatures d'Unitat Popular (CUP). Una força que no s'expressa en l'àmbit nacional, tot i que en el municipal manté una tendència a l'alça". Ramon Usall n'amplia el ventall: "Són tots els que continuen defensant un projecte polític basat en els eixos independència, socialisme i Països Catalans: casals, ateneus, les CUP, organitzacions de joves, estudiants o antirepressives". Usall és militant

Continua a la pàgina següent >>

TERRA LLIURE
SETZE ANYS DE PROPAGANDA ARMADA

200 ACCIONS ARMADES

Terra Lliure va néixer el 1979 i es va dissoldre el 1995. Setze anys d'existència, que la converteixen en l'organització armada catalana més duradora. En aquest temps va cometre 200 accions, sempre dins l'àmbit de la propaganda armada, és a dir, amb un gran simbolisme i sense buscar víctimes: oficines de l'Inem, instal·lacions de Televisió Espanyola, delegacions d'Hisenda, de Fecsa, casernes de la policia i la Guàrdia Civil... Tot i això, les accions de Terra Lliure van generar desenes de ferits i una víctima mortal, a més de la mort de tres activistes mentre preparaven explosius.

'CAIGUTS EN COMBAT'

1 Martí Marcó · Metrallat per la policia espanyola el 26 de gener de 1979 quan l'escamot on militava, encara un embrió de la futura Terra Lliure, anava a cometre un atracament. Va rebre dotze bales. Era militant de les JERC. Una placa encara el recorda al carrer del Tigre de Barcelona, on va viure.

2 Fèlix Goñi · Mor en esclatar-li un artefacte que transportava al barri de Gràcia de Barcelona el 2 de juny de 1979. L'escamot del que formava part volia atemptar contra un concessionari de Renault, empresa de capital francès. El seu company Quim Pelegrí també queda greument ferit. Terra Lliure encara no existia oficialment.

3 Toni Villacusa · Mor el 20 de juliol de 1984 a Alzira (La Ribera Alta) en esclatar-li a les mans un artefacte explosiu a uns cent metres de l'objectiu: l'oficina de l'INEM. Era nascut a Quart de Poblet (l'Horta). Tenia 27 anys.

4 Quim Sánchez · Mor en esclatar-li un artefacte al carrer Aldana de Barcelona el 16 de desembre de 1985. Veí del Prat de Llobregat, fill de pares extremenys emigrats a Catalunya i de família obrera. Tenia 21 anys.

300 DETINGUTS

Les nombroses operacions policials contra l'organització van suposar la detenció de 300 independentistes. Les ràtzies es van succeir amb intensitat des dels primers temps de l'organització, culminant amb l'anomenada Operació Garzón l'any 1992.

LOSANTOS I ELS 2.300

La novena acció de Terra Lliure va ser el segrest i posterior tret a la cama contra l'avui periodista Federico Jiménez Losantos el 21 de maig de 1981. Losantos va ser un dels principals impulsors del "Manifiesto" dels 2.300, un document que denunciava una suposada persecució del castellà a Catalunya. L'autor material de l'acció va ser Pere Bescompte. Losantos va abandonar Catalunya després de l'atac, que va rebre una condemna unànime de tota la classe política i va suposar la carta de presentació de Terra Lliure.

El gran triomf de Terra Lliure es va donar en el camp simbòlic: l'extensió de l'ús de la bandera estelada, abans pràcticament inexistent en tota manifestació catalanista i avui habitual. Terra Lliure la pren com a símbol de l'organització: una T, una doble L, una I i un estel al capdamunt. Encara avui en dia aquesta icona omple parets i samarretes. Les aportacions gràfiques de l'independentisme dels anys noranta van més enllà i inclouen logotips com el dels Comitès de Solidaritat amb els Patriotes Catalans -encara avui reivindicat per Alerta Solidària- o, en l'àmbit de l'independentisme cívica, el de la Crida a la Solidaritat, que avui empra la CAL.

OPERACIÓ GARZÓN

El juny de 1992, la Guàrdia Civil, seguint ordres del jutge de l'Audiència Nacional espanyola Baltasar Garzón, va dirigir l'operació policial més gran feta fins aleshores a l'Estat espanyol, que va acabar amb una cinquantena de detinguts acusats de pertànyer a Terra Lliure. Calia silenciar l'independentisme abans dels Jocs Olímpics de Barcelona. L'anomenada Operació Garzón va afectar, a més d'activistes de Terra Lliure, militants de l'MDT, militants d'Esquerra Republicana i periodistes del diari El Punt i la revista El Temps. Molts dels detinguts van denunciar tortures. El 3 de novembre del 2004, dotze anys després de les detencions, el Tribunal Europeu dels Drets Humans va condemnar l'Estat espanyol per no haver-les investigat.

LES DIVISIONS

L'existència de Terra Lliure va permetre que durant uns anys tot l'independentisme combatiu estigués agrupat políticament sota el paraigua del Moviment de Defensa de la Terra. Les divisions internes van suposar, però, l'aparició de dos corrents dins de l'MDT, el més pròxim al Partit Socialista d'Alliberament Nacional (PSAN) i la més pròxima a Independentistes dels Països Catalans (IPC), les dues famílies històriques de l'independentisme. Això va afectar l'organització armada, que va acabar dividint-se entre els partidaris del PSAN, que fundarien el partit Catalunya Lliure. Va ser part d'aquest sector el que posteriorment s'acabarà integrant a ERC el 1991, després de constatar l'esgotament de la via armada. D'aquí provenen dirigents com Xavier Vendrell, actual secretari d'organització d'ERC, o Jaume Renyer, acompanyant de Carod a Perpinyà en la seva entrevista amb ETA. Finalment, la branca de Terra Lliure pròxima a l'MDT-IPC acabaria per dissoldre's el 1995.

Infografia: Pedro Mota

» Ve de la pàgina anterior

de la CUP i ha estat cap de llista a les municipals per Lleida, en què la candidatura ha recollit més de mil vots (el 2,15% del total).

Roger Buch, en canvi, creu: "Si parlem de l'herència de l'independentisme combatiu, és evident que la recull l'espai que avui s'autoanomena Esquerra Independentista. Però pel que fa a les trajectòries personals, ja és conegut que la majoria d'aquelles persones no són avui militants d'aquest espai sinó que són a ERC o bé han deixat la política activa, i no necessàriament només per desencant, sinó per una qüestió cíclica".

ERC i l'Esquerra Independentista a Catalunya

Les darreres eleccions municipals han marcat una tendència a l'alça de l'espai que representen les CUP, en detriment de partits d'esquerra com ERC i, en menor mesura, ICV. Les diferències entre ERC i

Ja és conegut que la majoria d'aquelles persones són a ERC o bé han deixat la política activa, i no només per desencant, sinó per una qüestió cíclica

l'Esquerra Independentista són avui més folklòriques que polítiques? David Bassa les qualifica "d'estratègiques". "L'independentisme parlamentari i el revolucionari busquen el mateix, però amb

estratègies diferents. ERC intenta arribar-hi a través de la gestió, del govern i dels pactes amb el govern espanyol. L'Esquerra Independentista continua apostant per una via rupturista, tot i que a diferència dels anys vuitanta prioritza la política municipal, quotidiana i propera per sobre del discurs dogmàtic".

Roser Palol, en canvi, creu que les diferències "entre la direcció d'ERC i l'Esquerra Independentista" són "polítiques". "La gestió d'ERC cada dia és més clavada a la de CiU, que tant van criticar. Formen part del teatre de la democràcia de vernís igual que el PSC. Per fer aquest viatge, francament, no calia que alguns hi haguessin gastat tanta saliva ni que tants altres hi haguessin gastat tantes energies, tants judicis i tants anys de presó".

Ricard Vilaregut creu que "les diferències són importants perquè tot i que en l'àmbit discursiu hi hagi vasos comunicants, en

l'àmbit pràctic juguen en terrenys diferents". Així ho creu també Roger Buch: "Són espais políticament fronterers, però comparteixen bona part dels entorns, sobre-

tot pel que fa a la simbologia i la mobilització. Bona part dels simpatitzants no discriminen entre els dos espais per participar en les seves activitats".

Espai al marge d'ERC?

És possible un espai independentista al marge d'ERC? David Bassa considera que "no només és possible, sinó que sembla que cada cop creix més l'espai independentista al marge d'ERC, alhora que ERC també creix. Totes les enquestes reflecteixen que la tendència a l'alça de l'independentisme no s'atura". Roger Buch opina en el mateix sentit. "Un altre tema és si serà gaire determinant amb vista a aconseguir la independència. En aquest sentit, haurem d'estar atents a si continuen incrementant-se els posicionaments sobiranistes provinents de sectors tradicionalment no

independentistes, com els empresarials i acadèmics".

Ricard Vilaregut creu que l'espai independentista més enllà d'ERC "és necessari, desitjable i del tot viable, sobretot tenint en compte que ERC sembla que deriva cap a la institucionalització total i que ja no és aquell partit que semblava que podia ser 'diferent' als partits clàssics". Segons Vilaregut, perquè això passi el moviment independentista en general "i les CUP en particular" haurien de "deixar de mirar-se el melic i fer xarxa amb tots els moviments socials crítics".

'BOOM' EDITORIAL

» El volum de llibres editats els últims anys sobre Terra Lliure és notable: *Parla terra lliure* (El Jonc) va ser una de les primeres referències més completes. Un recull de documents de l'organització cabdal per entendre'n la història. L'han seguit obres com *La temptació armada a Catalunya* (Columna) de Ricard Vilaregut, *De les armes a les urnes* (L'Esguera dels Llibres) d'Oriol Malló, i la reedició de *L'independentisme armat a la Catalunya recent* (Malhivern) de David Bassa, publicat inicialment l'any 1997_

ENTREVISTA // CARLES BENÍTEZ, EXMEMBRE DE TERRA LLIURE

“Esquerra Republicana va tornar al Parlament gràcies a Terra Lliure”

Carles Benítez va ser membre de Terra Lliure i actualment milita en l'esquerra independentista. Va néixer l'any 1956 a l'Hospitalet de Llobregat, però va créixer i va viure sempre a Sant Just Desvern. Provenent del moviment escolta del Baix Llobregat, va començar a militar a mitjan anys setanta a les joventuts del PSAN. Temps després, més o menys l'any 78, després dels debats entorn la nova Constitució espanyola i la qüestió de l'autonomia catalana, ell opta per buscar nous moviments cap a l'independentisme més radical. “Aleshores començo a lligar caps, busco una estratègia de ruptura i acabo entrant a una organització armada que aleshores encara no tenia nom”, explica. Aquell grup es va dir Terra Lliure.

☞ Sergi Picazo

/redaccio@setmanaridirecta.info/

Com explicaries l'existència de Terra Lliure a un jove de 18 anys? Primer, caldria contextualitzar. Les coses no neixen perquè sí. Hi ha una sèrie de conjuntures i, per això, en moments determinats es fan coses determinades. El naixement de Terra Lliure es produeix en un moment en què a l'Estat espanyol comença a haver-hi una certa “llibertat”, però als Països Catalans no s'anava per aquesta via. Estàvem immersos en un procés d'espanyolització, la Constitució espanyola no donava el dret a l'autodeterminació i considerava

“La lluita armada no és un objectiu sinó un mitjà. No cal mitificar-la!”

l'exèrcit com el garant de la unitat d'Espanya. I jo no havia lluitat per aconseguir això durant el franquisme. Aleshores, apareix un moviment independentista a Catalunya amb un objectiu de ruptura i basat en una organització armada. **Terroristes, guerrillers o grup armat?**

Jo diria grup armat.

Antoni Batista, estudiós del conflicte basc, defineix el terrorisme com “la violència extrema i política que exerceix el teu enemic contra tu”.

Espanya creu que els independentistes bascos són uns terroristes, i

Carles Benítez ens mostra imatges de la seva militància

Edu Bayer

aquests creuen que l'Estat és el més gran terrorista. No existeix cap legislació al món en aquest moment on el terrorisme estigui tipificat com a delictes en un codi penal. Això del terrorisme és un qualificatiu molt subjectiu... Hi ha una sèrie de connotacions que juguen amb la paraula. Fins i tot, en cercles independentistes, a vegades els anomenen soldats per mitificar-los. Però la lluita armada, en el marc de qualsevol lluita d'alliberament nacional, no és un objectiu sinó un mitjà. No cal mitificar-la!

Per què vas decidir usar la violència com a instrument polític?

En tot conflicte, busques sempre una posició de força. A petita escala, jo sempre ho comparo amb un conflicte laboral: els treballadors i la patronal dialoguen fins que la negociació s'encalla o es trenca; aleshores, els obrers tenen la vaga per buscar una posició de força. A gran escala, els pobles tenen la lluita armada. Tanmateix, nosaltres sempre vam controlar moltíssim que les accions armades no comportessin víctimes entre la població civil. S'havien arribat a retirar explosius perquè hi podia prendre mal alguna persona innocent o s'havia arriscat fins i tot una detenció per evitar que ningú passés per un lloc on hi havia una bomba.

Tot i això, Terra Lliure opta per deixar les armes.

El debat sorgeix i es tanca en una assemblea l'any 95 després de l'Operació Garzón. L'organització va decidir que s'havia arribat fins

aquí i punt. La premsa va parlar de falta de recursos humans. La ràtzia de Garzón va ser molt forta, va reprimir molt durament i va minar molt la consciència de la gent per la falta de cohesió i homogeneïtat del teixit nacional als Països Catalans, però aquest no va ser el factor decisiu. El comunicat de dissolució afirmava que apostava per la via política, involucrant-se en tots els moviments per conformar una

“Espanya creu que els independentistes bascos són terroristes, i ells creuen que l'Estat és el més gran terrorista”

unitat popular i independentista contra l'Estat i potenciar la demanda d'un referèndum sobre l'autodeterminació. A més, les condicions ambientals i polítiques de l'any 95 no eren les mateixes que la del final dels setanta.

La lluita armada d'ETA té sentit avui a l'Europa del segle XXI?

Qualsevol procés armat avui dia és molt complicat. Però tot depèn de cada conjuntura política, social i econòmica. I, a Euskadi, aquest context empeny cap a la violència: tenen un capital humà

importantíssim a la presó, una gran quantitat de gent exiliada, molta gent que ha mort o que ha estat víctima de la repressió de l'Estat, un partit il·legalitzat... A més, ara mateix el procés de pau està absolutament trencat i, probablement, ETA farà alguna acció en els propers mesos.

Vas ser un dels primers membres de Terra Lliure capturats per la policia. Com va anar la teva detenció, el judici i l'empresonament?

Vaig ser detingut quan sortia de casa meua el novembre de 1982 després d'una de les caigudes grans, que va afectar diferents companys. Vaig passar deu dies incomunicat sota la llei antiterrorista i vaig ser torturat, però el més important és que Sant Just Desvern es va mobilitzar bastant, van tancar comerços i es van fer fins i tot mocions a l'Ajuntament per mi en el moment de la detenció. Això demostra que els militants de Terra Lliure no érem gent caiguda del cel, sinó que estàvem treballant amb els moviments de base polítics i culturals. Després, al judici, per falta de proves contra mi, només em condemnaren a nou mesos. Els vaig complir a Carabanchel i vaig tornar cap a casa. Vaig estar uns quants mesos allunyat de la lluita armada, però després de noves detencions d'alguns companys, van sortir coses antigues contra mi i, aleshores, vaig desaparèixer del mapa. Vaig fugir a la Catalunya Nord i començar a reorganitzar l'acció. Així, fins al 89, quan la policia em torna a detenir i fins que torno a sortir al

carrer l'any 92 mesos abans de l'Operació Garzón. Tot i això, l'octubre del 92 vaig tornar a entrar a la presó a Lleida i a la Model durant tres mesos perquè vaig perdre un procés judicial que estava recorregut.

Què creus que queda avui políticament de Terra Lliure? Va ser una anècdota?

Ha estat essencial. No es pot entendre la pujada de l'independentisme sense l'acció de Terra Lliure. Si a partir del 79, tota la gent que no vam participar en el joc democràtic que ens imposaven, hi haguéssim participat, ara no sé on seríem. Però, aleshores, un grup de gent vam dir: 'Per aquí no passem!'. Sense Terra Lliure, avui en dia parlariem d'altres coses, però no parlariem d'independentisme. Esquerra Republicana va tornar al Parlament gràcies a Terra Lliure. Els dirigents d'Esquerra, com l'Àngel Colom, no parlaven d'independència l'any 82 ni ho tenien tant clar, i en canvi, a finals dels vuitanta ell es converteix a l'independentisme.

Els dirigents d'Esquerra han optat per mantenir l'status quo autonomista

A Carod-Rovira el veus poc independentista o li'n veus molt?

Els dirigents d'Esquerra han entrat avui en un camí sense sortida. Han optat per la governabilitat d'Espanya i per mantenir l'status quo autonomista. Tothom està enlluernat per la figura de Zapatero.

L'independència de Catalunya és més a prop o més lluny que mai?

Cada any que passa és més a prop. És una qüestió d'evolucions històriques. Qui podria pensar que existís un parlament d'Irlanda del Nord i amb el Sinn Féin al govern fa només quinze anys? Era impossible! El mateix penso d'Euskadi o de Còrsega. L'independentisme ha de forçar la màquina, i no esperar que les coses caiguin del cel.

I com veus aquesta mobilització social al carrer de la qual parles?

És una qüestió de temps. L'esquerra independentista juga amb tots els factors en contra. No té una premsa on expressar les seves idees ni una enorme organització de masses. Catalunya està cada cop més espanyolitzada. ☐

Impressions

Pau Lozano. Claustal de la Universitat de Barcelona /opinio@setmanaridirecta.info/

Linxament mediàtic o intent de legitimació de la intimidació i la tortura?

El 6 de juny tindrà lloc a Barcelona una manifestació contra el "linxament mediàtic que rep el cos dels Mossos d'Esquadra". Es queixen que se'ls qüestionen sistemàticament i que la població no els tingui "simpatia".

No és el cos dels Mossos d'Esquadra el que va agredir els manifestants a favor dels espais alliberats amb punxons el dissabte 19 de maig?

No és el cos dels Mossos d'Esquadra el que va interrogar un jove de Torà fins que firmà l'autoinculpació, això sí, just abans d'entrar a l'hospital per sobredosi d'amfetamines?

No és el cos dels Mossos d'Esquadra el que desallotja cases alliberades sense cap tipus d'ordre judicial (il·legalment, doncs)?

No és el cos dels Mossos d'Esquadra el que ha sortit en vídeos apallissant més d'un detingut a les comissaries?

No és el cos dels Mossos d'Esquadra el que "va atropellar sense intenció un jove que es va escapar del cotxe trencant una finestra"? No us recorda massa els joves que intentaven saltar per la finestra en els interrogatoris de l'època dura del franquisme?

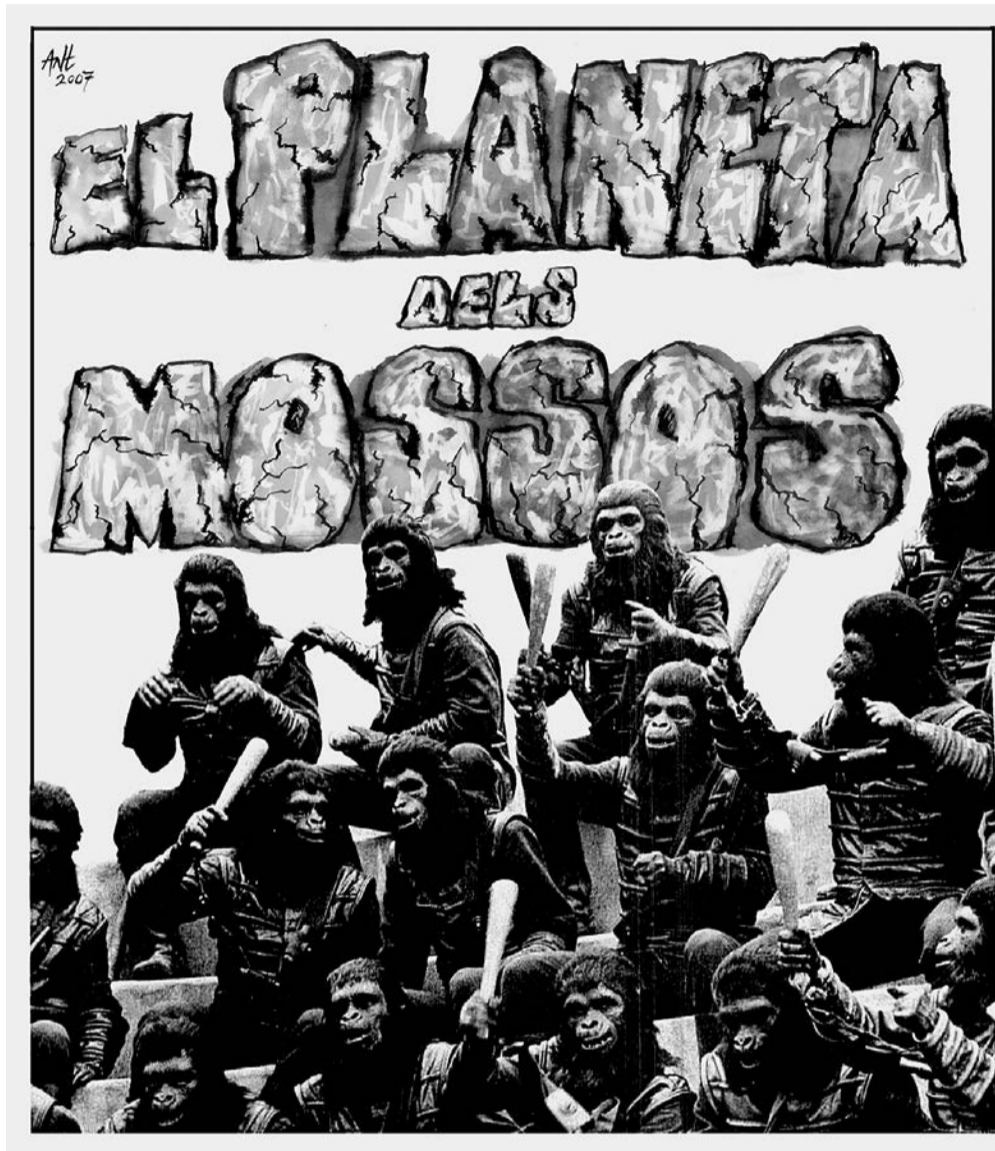
No és el cos dels Mossos d'Esquadra el que detingué la

Núria, membre dels moviments socials gironins, a la qual -tot i no haver estat mai ni fitxada- van acusar de terrorisme sense cap tipus de prova? I els que continuen mantenint l'acusació tres mesos després, tot i que les proves encara no han aparegut?

No és el cos dels Mossos d'Esquadra el que detingué a gairebé una cinquantena de manifestants, fa un any, a la manifestació estudiantil del 17 de novembre? Era la seva primera actuació a Barcelona i van deixar clar de quin peu calcen.

No obstant això, el cos dels Mossos d'Esquadra últimament ha rebut un tractament excel·lent des dels mitjans d'"informació", fent-li tot un seguit de publicitat per aconseguir la simpatia de la gent, simpatia que són incapaces d'aconseguir al carrer amb les seves accions. Des de reportatges on els Mossos són els protagonistes, fins a accions espectaculars retransmeses en directe, passant -això sí- per la important labor que fan contra els accidents de trànsit i contra els incívics, fins arribar al punt de sortir com a protagonistes en una sèrie televisiva a la principal televisió pública catalana. Això és linxament, senyors dirigents dels sindicats policials? A mi més aviat em sembla publicitat enganyosa.

Segons l'últim informe presentant per la Coordinadora per la Prevenció de la Tortura, les denúncies per maltractaments al Principat l'any 2006 van ser 144, però quantes d'aquestes denúncies han arribat a nosaltres? És lògic que aquests atacs aberrants a la llibertat i a la dignitat de les persones siguin omesos als mitjans de comunicació? Alguns, davant l'evidència i gravetat, salten a la llum pública, això sí,

Anthony Garner

sempre explicant que en cap cas són generalitzats. És això linxament mediàtic per als dirigents policials?

El que haurien de fer els sindicats policials és investigar tots aquests casos i fer que no es tornin a repetir, eliminar les actituds vexatòries i de superioritat existents a bona part del cos. En el cas que aquestes actituds o part d'elles responguin a ordres de

comandaments superiors, o fins i tot dels dirigents polítics, el que haurien de fer és denunciar-ho. Seguir les recomanacions del relator especial per a la prevenció de la tortura de les Nacions Unides, fins ara ignorades per polítics i dirigents policials, també és una bona solució. Aquesta és la manera de recuperar la confiança del poble al qual serveixen i no cap altra.

No serà, doncs, que el que es pretén amb aquesta manifestació és guanyar l'acceptació de la societat, pressionant els mitjans de comunicació perquè encara silenciïn més del que ho fan els casos repressius? O, encara més dolorós pels que estimem la llibertat i dignitat de les persones per sobre de tot, no serà que volen legitimar i fer quotidians tots aquests atacs, muntatges policials i agressions?

No serà que volen legitimar i fer quotidians tots aquests atacs, muntatges policials i agressions?

Rolando Guerra. Membre de Comunicant /opinio@setmanaridirecta.info/

Un altre de cotxes

“4.500 morts, enguany, a les discoteques, carrers, placetes i descampats de les ciutats europees. El mal estat de les xeringues, la imprudència dels consumidors de pastilles, l'ús d'aigua contaminada per diluir les substàncies, la mancada renovació del pla Renove d'agulles i culleretes, la bronquitis, l'hepatitis, el xoc anafilàctic, l'abandó de la parella, problemes laborals, un consum d'alcohol excessiu (més de 0,25%), en són les causes més rellevants, el conseller d'interior anuncia tolerància zero per a qui superi el límit de 0,50 grams de cocaïna. I ara, una pausa per la publicitat:

(Tres o quatre "peazo" noies mig despullades s'apleguen al

voltant d'un xicot musculat que acarona un sobret de pols blanca, tot cantussejant "càndida, el millor cavall del mercat -a les millors cantonades de la teva ciutat").

Una tele que oferís aquesta mena de tractament del tema de les drogues mereixeria, com a mínim, la definició de dement i poca solta.

Doncs bé, és exactament la mateixa aproximació que fan totes les teles, totes les ràdios i tota la premsa escrita convencional sobre les causes de la matança que hi ha cada dia a les nostres carreteres i voltants (rars vegades ens recorden que la contaminació també mata): conductor ebri, jove esbojarrat, pluja, neu, animals salvatges,

Potser els nostres informadors i opinadors pensen que el cotxe tot solet no fa mal a ningú... però no ho crec, ja que les pistoles i metralletes tampoc desapareixen soles

ciclistes, conductor que no es corda el cinturó, motorista que no du casc, pare que no porta la cadireta homologada per als nens, conductor distret, conductor drogat, vent, mal estat de les carreteres, corbes, vianants imprudents o no senyalitzats, conductor que s'adorm, conductor que mira la publicitat de sostens, glaç, excessiva calor, boira, riuades... Que mai se li acudeixi dir a ningú que la causa és el cotxe i el model de mobilitat que porta associat.

Potser els nostres informadors i opinadors pensen que el cotxe tot solet no fa mal a ningú... però no ho crec, ja que les pistoles i metralletes tampoc desapareixen soles, tanmateix, el principi de precau-

ció, el sentit comú i un munt d'articles, comentaris, tertúlies i reportatges, ens diuen que com menys n'hi hagi en circulació, millor.

El cotxe no, el trànsit rodat queda màgicament dissociat de les destrosses que provoca. Misteri.

I són misteris com aquests (o els que impliquen l'ús "informatiu" de termes com "lògica de mercat", "violents", "demòcrates", "seguretat", o d'altres més esotèrics com ara "estat del benestar...") els que fan que el concepte de "criteri periodístic" -és a dir, la lògica que hauria de presidir la tria i tractament de la informació- em resulti cada cop més incomprensible. Problema meu, sens dubte.

Rosa Carbó. Sociòloga /opinio@setmanaridirecta.info/

La ceguesa electoral

Un cop despenjades les últimes pancartes electorals –de gust qüestionable– que hi havia per tots els carrers de les nostres ciutats, un cop passades les tertúlies i els comentaris d'experts –també altament qüestionables–, podem començar a reflexionar amb una mica de calma els detalls més preocupants dels resultats electorals de les últimes eleccions locals.

M'agradaria posar de relleu les dades de participació que, malauradament, passen molt desapercebudes setmanes després dels comicis. Unes dades que reflecteixen clarament com està la salut democràtica dels diferents organismes i agents polítics formals.

Posem el cas d'Hospitalet, on la participació va ser d'un 46,69%, vuit punts menys que les eleccions locals anteriors. És a dir que, de 177.496 ciutadans i ciutadanes del cens electoral, només van anar a votar 82.884 persones. Les 94.615 restants

van decidir no anar-hi. Perquè es puguin fer una idea, és com si tota la població de Cornellà, ciutat veïna, no hagués anat a votar el 27 de maig. Es poden imaginar perfectament què hagués passat, si en un municipi com Cornellà ningú hagués anat als col·legis electorals. Això sí que hagués omplert titulars de premsa setmanes i setmanes i preocuparia tant a guanyadors com a perdedors, a tots per igual, ja que seria evident que alguna cosa del sistema està fallant i que falla d'una forma que no es pot dissimular, tal com passa ara.

El meu dubte és si la classe política, tant d'Hospitalet com la d'altres ciutats, ha pres nota del toc d'alerta donat pels resultats i, si s'han posat a reflexionar, si aquesta pot ser la continuació d'una tendència decreixent en la participació electoral, essencial pel mínim funcionament del nostre sistema polític formal.

Val la pena assenyalar si el gran guanyador d'aquestes eleccions a L'Hospitalet, el PSC, ha pres consciència de les dades. En comparació amb els resultats electorals de les últimes municipals (2003), ha perdut 13.328 vots. És com si tot el barri de Sant Josep hagués passat dels comicis. D'aquesta manera, el partit eternament guanyador a Hospitalet és més guanyador en aquestes eleccions (amb majoria absoluta), però menys legítim donat que, del total del cens, només un 24,54% van votar aquest partit. No obstant això, el discurs imperant és que són la majoria, obviant els matisos que els haurien de fer actuar amb més humilitat.

Malauradament, aquest cas no és l'únic; es va repetint a la majoria dels municipis de Catalunya. Davant la manca de

Mas Gaz

participació electoral, no hi ha cap tipus de reflexió ni d'auto-critica, és més, s'intenta dissimular. La meua pregunta és si es podrà seguir obviant quan els índexs de participació electoral arribin a un 20% o menys.

A més a més, s'ha de pensar que la participació no es pot concebre únicament com l'acció d'anar a votar quan ens criden. S'han de crear mecanismes i fòrums públics on la ciutadania pugui desenvolupar la seva raó de ser, que és essencialment política. Únicament quan concebin de forma més àmplia la política, com quelcom de tots en el dia a dia, com un aspecte essencial com ara el fet de menjar o tenir feina; únicament quan les institucions polítiques i mediàtiques es facin

ressò d'això i ho traslladin en els seus missatges, pot ser que hi hagi esperança.

D'una banda, això no interessa pas a l'establishment polític, mediàtic i econòmic, perquè és despertar consciències i despertar l'esperit crític que han anat adormint durant dècades i dècades. I obrir ments suposa qüestionar-se allò establert i, per tant, suposa un verí per l'establishment. D'altra banda, la ciutadania, en aquest temps, s'ha deixat dirigir amablement, ha deixat que la tractessin com si fos un infant a qui han de manar i dir què ha de fer i que no. Com assenyala Erich Fromm, la llibertat suposa prendre decisions i això fa por, i molta gent ha optat pel camí fàcil, deixar que et guiïn els

grans gurus polítics.

Per això hi ha molt de treball a fer, per part de la classe política però, sobretot, per part de la ciutadania. Una ciutadania que no hauria de negar-se el dret que té de votar, sinó exigir una democràcia amb més contingut. Un sistema electoral amb llistes obertes que minés les oligarquies polítiques, uns plens municipals molt més democràtics, una societat civil molt més estructurada i molt més democràtica. Tot això i més és el que hauria d'imperar i no la desídia per allò col·lectiu que ens dóna forma i ens dóna el poder com a éssers lliures i polítics per naturalesa.

La llibertat suposa prendre decisions i això fa por, i molta gent ha optat pel camí fàcil, deixar que et guiïn els grans gurus polítics

Pau Urenya. Espai per a la desobediència a les fronteres /opinio@setmanaridirecta.info/

Comunitat d'or

Alguna vegada ha somiat amb un paradís de formigó? D'urbanitzacions infinites, de complexos turístics gegantins, de camps de golf de divuit mil forats? De requalificacions a baix cost, de faraòniques 'calatravades', de Fórmula 1 per totes les ciutats i pobles, d'assalt urbanístic a parcs naturals, d'autovies de tres i quatre carrils al costat d'autopistes eternament concedides, d'AVEs de luxe i rodalies i metros assassins? De transvasaments i "agua para todos y para todo", de parcs eòlics substituint carrasques, de geriàtrics d'Europa, de balnearis més grans del món, de macro-presons d'interior per delinqüents de costa, de màfia russa i no tan russa? De visites de

papes i popes, d'ambaixadors a lo Julio Iglesias, de copes amèriques? De tancament de repetidors, de destrucció de barris històrics, d'accidents de metro, de manipulació mediàtica, de barbarismes lingüístics oficials, de canals bous i els seus concursos eternals, de tómbols i fem televisiu, d'oblit d'història i ignorància col·lectiva, d'autoodi visceral i incultura ancestral, de corrupció política i caciquisme provincial? Alguna vegada havia somiat un paradís de la inversió especulativa com aquest?

Doncs no cal que somie més, la realitat ja està ací. Després que el 27 de maig els *comuniteians* hagen donat el seu vist i plau a la venda del seu territori inclosos ells mateixos, allò que

Tot un país al servei dels turistes, dels golfistes, dels immobiliàries, constructores, cimiteres, formigoneres, mafiosos, prestidigitadors, hipnotitzadors i 'tomboleros'

es coneixia antigament com País Valencià (o era PAI's Valencians?) ha desaparegut del mapa. A partir d'ara, només queda terreny en venda, al qual gustosament la gent del lloc anomena "La Comunitat". Així a seques, perquè era molt molest haver de dir "Comunitat Valenciana" constantment, quan en altres llocs diuen simplement "Catalunya" o "Galícia" i es queden tan amples! Doncs, posats a simplificar, eliminem el gentilici que no serveix de res i au! Que, fet i debatut, no serveix de res. És més, quan s'haja enllestit el gran projecte urbanístic d'enllaç en un sol complex turístic-urbanització-parc temàtic-macrogolf de Vinaròs a Guardamar, quan ja no quede un centímetre de sòl per

construir, és a dir, quan el *levante español* siga més feliç que mai i –com diuen ara– sigam l'enveja de tots (sobretot dels catalans!) proposeu dir-li "Comunitat d'Or, País de Vacances". Tot un país al servei dels turistes, dels golfistes, de les immobiliàries, constructores, cimiteres, formigoneres, mafiosos, prestidigitadors, hipnotitzadors i "tomboleros".

No sé vostès, senyores i senyors, però jo ja m'he comprat un equip complet *quechua* de golf per principiants, amb pals i gorreta inclosos, i m'he apuntat a un curs d'iniciació de l'esport amb més futur. Cal donar-se pressa per ser jugador golfista i no el que li talla la gespa als peus!

Navegant per la xarxa

Ciudadans 'versus' Mossos

Violència policial a la comissaria de Les Corts, el *kubotan*, el noi de Badalona que "es llença" per la finestra, un motorista atropellat per un cotxe patrulla, desallotjaments... Els Mossos porten uns mesos en els quals s'estan cobrint de glòria. No és que abans fossin bons jans i, ara, un malvat virus els hagi tornat dolents. Simplement que, per interessos polítics, ara surten algunes coses a la llum... i moltes d'altres continuen ben amagades sota clau. Quan naveguem pels diversos fòrums policials, sempre s'acusa els moviments socials d'estar darrere de les queixes i denúncies, i sembla que "la bona gent" defensa a ultrança aquests superherois que, per a la ciutadania, són els garants de l'ordre, el respecte i la convivència... Doncs potser pixin fora de test quan només ens acusen a uns. Aquesta setmana hem decidit ancorar el nostre vaixell al fòrum d'un diari que, segons tots els estudis oficials, és el més llegit i que, segons la saviesa popular, és un feu socialista: *El Periódico de Catalunya* (que no "Periòdic"). Què pensem els respectables ciutadans de les accions dels Mossos? Aquí teniu alguns exemples d'aquesta "bona gent" que no sempre combrega amb el poder establert... Antonio és un d'ells: "No són recuperables. Acabo de veure el vídeo dels Mossos de Les Corts, i no hi ha sanció que valgui. I no em refereixo només a l'agent que pega la noia, també la que l'ajuda, i els que entren, tots aquells policies que sabien què estava passant i no ajudaven la ciutadana indefensa. La policia ha d'investigar, detenir i presentar davant la justícia els sospitosos, no maltractar-los ni humiliar-los. Seria desitjable que la resta de Mossos no els volguessin entre ells ni els encobrissin les vergonyes". Una participant al fòrum, que signa com a "Déu Meu", es posa les mans al cap davant les opinions d'aquells que diuen que als detinguts se'ls pega per "prevenció", perquè no ens apunyalin ni ens atraquin: "O sigui que, com a víctima potencial, tant jo com una persona a qui estimo, davant la possibilitat de ser oberts en canal per un delinqüent, hem de donar a la nostra policia carta blanca perquè desfermi la seva agressivitat?! Pallisses, vexacions, agressions... tot el que faci falta perquè un dia no em toqui a mi! Si fan això amb un delinqüent comú, què faran amb algú que acusen de terrorista? Tenim una policia dictatorial i torturadora que considera que la finalitat justifica els mitjans. I tenir la vergonya de dir que els cops els hi ha fotut el nòvio, i per això ho grava en vídeo és una actitud masclista i denigrant. Prefereixo els delinqüents que ens obren en canal". Són dues opinions; n'hi ha 284, moltes a favor dels Mossos, però moltes en contra. Suposem que aquestes darreres seran les que consideraran contaminants pels moviments socials, com ho eren les llistes d'ANV per Batasuna. No hi ha res com ser un virus.

No votem

Alex Adán i Ferrer, i vuit firmes més

En referència a la portada i editorial d'*El Periódico de Catalunya* del dia 27 de maig de 2007. Segons les normes "democràtiques", tenim el dret a exercir el nostre vot o no.

Quan el senyor Rafael Nadal publica una portada el dia d'unes eleccions, tot comparant els que legítimament decidim no votar amb uns dictadors que perseguen, empresonen, torturen i en alguns casos maten els seus oponents, està pixant fora de test.

La nostra opció, fins ara, no s'ha demostrat que no sigui lícita i pacífica. S'hauria de replantejar si el que aquest senyor escriu no s'emmarca dins una pràctica poc democràtica. Amb això no estem dient que no pugui escriure el que pensa, per això tenim "llibertat d'expressió", però que no ens compari amb un dictador perquè tenim uns arguments al darrere, que no són ni el passotisme ni la indiferència sinó una opció política.

Democràcia no és només anar a votar cada quatre anys en les diferents eleccions, nosaltres creiem que cal participar del dia a dia per transformar la societat, i això es demostra de moltes maneres (col·lectius, associacions de barri, etc.). Però a la "classe política tota" no li interessa l'opinió -i molt menys la participació directa- de la ciutadania.

Davant d'això, nosaltres no votem.

Moltes gràcies

Elisenda, Terrassa

S'ha acabat la campanya electoral de la CUP-Terrassa! Demà encara em queda tornar un generador i algunes coses més però... ja està!!! Us volia parlar perquè, tot i que em vaig prendre el meu "nomenament a la llista" com una cosa divertida i anecdòtica, m'he acabat implicant amb tot i més; m'he cregut el que pot arribar a ser una Cup; i, el més important, he ensumat que molta gent -també a Terrassa- treballa i té ganes de construir la unitat d'acció, la unitat popular. No parlo només dels okupes, anarquistes i desorganitzats de la vila d'Egara, parlo també de gent que s'ha acostat a la Cup a preguntar, a saber, gent que se sent estafada per ERC o per ICV, gent de fàbriques, d'AAVV, gent que no vota...!!!

M'he quedat molt sorpresa i satisfactoriament animada!! Us asseguro que és possible!!! Lluny dels vots obtinguts a les urnes diumenge, intueixo clarament com sobrepassar les urnes, com estendre els llaços de connexió, acció i solidaritat. Estic clarivident!! A partir d'aquest octubre, he proposat iniciar l'articulació d'una petita xarxa terrassenca. Us asseguro que amb poca gent ben

Carta de Bruno Salter Mas, apallissat i ferit de bala per la Policia Local de Reus

Després de ser detingut, apallissat i ferit de bala per la Policia Local de Reus el passat dia 14 de maig de 2007, el Batlle va declarar a la premsa que tinc antecedents. Us parlaré dels meus antecedents.

En la meua adolescència vaig passar molt de temps treballant pels "Grans": muntant mitings, enganxant cartells tota la nit amb el risc de ser agredit pels d'extrema dreta, onejant senyeres i portant samarretes del PSC, ja que militava a les seves joventuts, amb l'entusiasme i l'energia característica d'aquella edat, 14 o 15 anys.

No recordo en aquella època haver rebut cap mena d'agraïment de part dels "Grans" i l'evolució posterior de les seves polítiques va constituir el meu primer desengany d'amor per una causa.

Un altre dels meus antecedents, més proper en el temps, és que -coincidint amb la malaltia terminal del meu pare- la meua família i jo ens vam veure implicats en un feroç procés d'expropiació que ha durat tretze anys, amb l'èxit final dels plantejaments d'una administració local garrepa que -sota la bandera de l'ús públic- aconsegueix cases al centre de Reus a bon preu. Es veu que només els promotors i els polítics que els emparen poden aprofitar-se de l'especulació. Fins aquest moment, vivíem en un carrer al centre de Reus, abandonat molts anys per l'Administració, sense enllumenat públic. Això sí, estava ubicat al costat

del Centre de Lectura i el Teatre Bertrina.

Rere aquest temple de la il·luminació intel·lectual s'estenia un món obscur i, sovint, la por dissuadia els meus amics de visitar-me. Aquest és el lloc on em vaig criar i no se n'han començat a preocupar més que per fer-me'n fora. Finalment, del "POUM he fet cap al PAM".

Un altre dels meus antecedents: la meua faceta d'aventurer m'ha portat a viatjar molts anys per terres estrangeres, sota règims dictatorials. Paradoxalment, tot i haver patit tocs de queda, guerres tribals, controls militars i haver estat apuntat per una arma en repetides ocasions, sempre he tingut l'oportunitat de parlar o negociar i sortir-me'n. No ha estat fins ara i aquí, a Reus, a la meua ciutat, en una nació que anomenem democràtica, com Catalunya, dins el democràtic Estat espanyol, en el si de la democràtica Europa, que m'han apuntat -diuen- i no m'han escoltat ni permès negociar -dic jo- i he acabat amb un tret a la cama. Per si això és poc, m'han denunciat com si jo fos l'agressor i el Batlle ha tret importància públicament a les meves ferides, dient que no vaig precisar cap intervenció quirúrgica (és fals, em van operar el 17 de maig de 2007); tanmateix, no ha dubtat a atemptar contra el meu nom, afirmant en públic que tinc antecedents.

Doncs bé, és cert, els tinc, i aquí queden exposats.

cartes

Les cartes han de tenir una extensió màxima de 1.500 caràcters (amb espais) i han de portar: signatura, localitat i contacte

Envieu les vostres cartes per correu electrònic a cartes@setmanaridirecta.info o per correu postal a Juan Ramón Jiménez, 22, 08902 Hospitalet de Llobregat

organitzada, constant i fent bona feina aquest desig pot ben ser una realitat.

Referent a l'acte final, ha anat molt bé. Jo havia treballat en el discurs i he fet un molt bon paper: amb veu forta, clara, apassionada i respirant. Molta gent m'ha felicitat i els membres de l'AAVV per la millora de Ca N'anglada -que té 300 socis (i que han demanat el vot per la CUP!!!)- han augurat una llarga carrera política.

A tall d'anècdota: mentre sopàvem a la plaça del Progrés i la gent xerrava i menjava, mentre jo parlava amb aquests senyors i senyores de Ca N'anglada, obrers i obreres d'origen andalusí, només sabíem trobar similituds i

connexions enlloc de distància i diferència.

Moltes gràcies a tothom per la paciència i el vostre suport!

"La Caixa" ja torna a emprar el català

Joanjo Aguar Matoses, Sueca

Des de fa pocs dies, "La Caixa" ha tornat a posar cartells grans en català a la seua oficina de Sueca. Ja era hora.

Moltes gràcies a tots aquells que us heu sumat per demanar-los que utilitzen més la nostra (i la seua) llengua arreu del País Valencià. Sembla que el nostre esforç ha valgut la pena, almenys a la capital de la Ribera Baixa del Xúquer.

No sé com estarà la cosa a la resta de municipis valencians, perquè esta última setmana no he eixit de Sueca. Però us assegure que, al meu poble, el català ha recuperat una mica la normalitat que havia perdut.

Normalitat que li correspon per llei, no ho oblidem.

Està vist que seguim avançant. (O com a mínim no retrocedim, que ja és molt)

Així està el pati

► Pàgina 13
Les entitats ANG i Gent del Ter denuncien el projecte de construcció d'una plataforma d'esquí nàutic al riu Ter al seu pas per Torroella

► Pàgina 16
El col·lectiu de 'Miles de Viviendas' torna a okupar l'edifici del passeig de Borbó per demanar l'ús per part del veïnat de la Barceloneta

► Pàgina 17
Un repàs dels vincles polítics i econòmics de l'empresa Coca-Cola al llarg de la història del segle XX contradiu la seva imatge publicitària

GLOBAL // MILERS D'ACTIVISTES DE TOTA EUROPA ES DESPLACEN FINS A ROSTOCK

Els equips de seguretat han planificat una sortida per mar dels líders del G8

La marxa unitària del 2 de juny reuneix unes 80.000 persones. La policia va xifrar en 436 els agents ferits, però 400 ho van ser pels seus propis gasos lacrimògens

✉ Jesús Rodríguez
/redaccio@setmanaridirecta.info/

Algú deu pensar que els caps d'Estat del G8 tenen una especial predilecció pels balnearis alhora de fer les seves trobades, però no. Els espais on es celebren aquestes escenificacions de les polítiques econòmiques neoliberals a escala planetària són minuciosament triats pels serveis de seguretat.

La 'marxa de l'estrella' el 7 de juny vol impedir físicament la celebració de la cimera

La història recent de les trobades dels vuit mandataris més poderosos del planeta ens apropen a les raons d'aquestes ubicacions. L'any 2001 a la ciutat de Gènova es va crear un micro-paratge irreal a pocs centenars de metres d'una ciutat assetjada policialment. Un palau idíl·lic amb vistes a la mar Mediterrània, sense sorolls, amb catifes de flors i vuit vaixells ancorats a un luxós port. Una enorme embarcació per a cadascuna de les delegacions.

Els anells de seguretat establerts pels serveis secrets van preveure ja aleshores que davant una hipotètica entrada de manifestants dins la zona roja, les delegacions entrarien als vaixells i s'allunyarien del port, amb la presència preventiva d'helicòpters militars al damunt de les cobertes com a via extrema d'evacuació. Ningú volia que es repetís la imatge de Seattle l'any 99, on les delegacions van quedar bloquejades pels manifestants.

► **La mort com a preu**
Evitar la imatge de manifestants entrant a la zona roja tenia un preu i Berlusconi va estar disposat a pagar-lo. Dins dels càlculs del govern italià hi havia la mort de diversos manifestants. Per això el Ministeri de l'Interior havia encarregat un centenar de bosses per a cadàvers. El jove Carlo Giuliani va rebre un tret al cap per part d'un carabiniere que mai fou condemnat per

Un agent de la policia alemanya etziva un cop de puny a la cara d'un manifestant indefens. Marxa del 2 de juny a Rostock.

aquell assassinat. L'enorme quantitat de crítiques i protestes a escala internacional d'aquells fets va fer replantejar l'estratègia i, en l'edició de l'any 2003, van buscar un dels indrets més recòndits del planeta a una vall perduda de les muntanyes rocalloses. Les manifestacions van quedar bloquejades a més de 50 quilòmetres de l'indret.

Chirac va voler recuperar l'any 2005 un G8 visible al llac Ginebra, en el balneari d'Evian. Vaixells i helicòpters també estaven preparats per a evacuar els assistents en cas de conflicte, però l'estratègia dels activistes va ser la de bloquejar les delegacions de funcionaris i el personal de catering, traductors, neteja, sense els quals la cimera era impossible de dur a terme. L'autopista que unia Ginebra amb Lausana era l'objectiu, amb diverses persones penjades amb cordes que impedissin el trànsit de vehicles. Els policies van tallar les cordes tot i veure que podien matar els escaladors. Un noi va estar a punt de morir i d'altres van patir un fort xoc traumàtic. Un periodista d'Indymedia va quedar molt greu per l'incredulitat d'un pot de fum.

Enguany la trobada es fa a Heiligendamm, un antic balneari als peus de la mar Bàltica, on els paisatges gelids i la neu predominen els mesos d'hivern. Desenes de milers de persones s'organitzen des de fa un any per denunciar la trobada de mandataris que agafats de la mà dels directius de grups financers multinacionals decidiran el futur del planeta.

Berlin, Hamburg i Rostock han estat les tres parades reivindicatives fins ara, a pocs dies de la trobada i dels bloquejos. La marxa de 8.000 persones a Hamburg va ser assetjada i bloquejada per milers de policies. La recent manifestació de Rostock va reunir 80.000 persones que omplien tota la zona portuària de la ciutat. Enfrontaments a cops de pedra i de porra van deixar desenes de ferits, tot i que centenars van ser atesos per inhalació de gasos lacrimògens llançats pels agents.

Tres grans acampades organitzen el que serà la "marxa de l'estrella", que el 7 de juny vol impedir físicament la cimera, custodiada ja per un portaavions dels EUA preparat per a l'evacuació.

Un manifestant ferit, a dalt. A baix, la marxa per la lliure circulació de les persones immigrades.

Jose Colón

Guillem Valle

Jose Colón

CATALUNYA // **ELS PAQUISTANESOS DETINGUTS A BARCELONA SÓN FINALMENT EXCULPATS**

Al matí cèl·lula terrorista, al vespre delinqüents comuns...

A.T.

/redaccio@setmanaridirecta.info/

Les operacions policials contra l'anomenat "terrorisme islàmic" compten amb una important component mediàtica, i en alguns casos aquest és l'element més determinant en el desenvolupament de les detencions i posteriors empresonaments. Un dels casos més exemplificadors el trobem a l'operació desenvolupada per la Divisió Central d'Informació dels Mossos d'Esquadra el 15 de setembre de 2004 en contra de deu ciutadans paquistanesos residents als barris del Raval i la Trinitat Vella de Barcelona. Us convidem a llegir els teletips que citen fonts dels Mossos d'Esquadra i que van anar rebent els mitjans de comunicació al llarg del dia en que es desenvolupaven les

Cap d'ells ha estat condemnat per pertànyer a una 'cèl·lula terrorista'

detencions i registres. Els detinguts a primera hora del matí eren "terroristes islàmics" i a última hora del vespre només se'ls acusava de tinença de droga i falsificació de documents. Tres anys després s'ha conegut la sentència, on dos d'ells són acusats de col·laboració amb un grup "fonamentalista" del Paquistán i la resta de falsificació de documents. Cap d'ells ha estat condemnat per pertànyer a una cèl·lula terrorista.

15 de setembre de 2004

09:09h

CATALUNYA.- (Avanç informatiu) Els Mossos d'Esquadra estan realitzant una operació contra una xarxa de presumptes terroristes islàmics establerts a Catalunya, segons han confirmat fonts policials.

09:23h

CATALUNYA.- Els Mossos d'Esquadra han obert avui una operació contra una xarxa de presumptes terroristes islàmics establerts a Catalunya, segons han confirmat fonts policials. L'operació que continua oberta s'ha produït arrel d'una ordre d'un jutge de l'Audiència Nacional. Hi ha diversos detinguts, si bé no s'ha precisat ni on ni quants són. Fonts dels Mossos d'Esquadra mantenen un silenci absolut sobre l'operació.

09:28h

CATALUNYA.- Els Mossos d'Esquadra han detingut avui un mínim de 10 persones a Barcelona dins d'una operació contra el

A dalt manifestació de suport al jove Osama de Badalona que va ser alliberat en 48 hores. A baix protestes a Vilanova.

Arxiu

terrorisme islàmic, segons fonts policials. L'operació continua oberta i s'estan fent registres domiciliaris dels detinguts, que en la seva majoria serien paquistanesos. El jutge de l'Audiència Nacional, Ismael Moreno, que es trobava de guàrdia, coordina l'operació, segons fonts judicials.

09:48h

CATALUNYA.- Els Mossos d'Esquadra van iniciar les investigacions sobre l'operació contra una desena de membres del terrorisme islàmic el passat estiu i per iniciativa pròpia, segons han informat fonts de la investigació. Inicialment, els detinguts no estarien relacionats amb el 11-M. Els Mossos van sospitar de la presència d'aquests integrants a la ciutat de Barcelona i ho van posar en coneixement de l'Audiència Nacional, que és la competent dels delictes de terrorisme. El jutge Ismael Moreno ha sigut l'encarregat de dirigir l'operació. En un principi, els detinguts no semblen tenir cap relació amb els atemptats de l'11-M, però no es descarta del tot aquesta possibilitat. Es desconeix també el motiu pel qual les detencions han estat efectuades pels Mossos d'Esquadra, enlloc de la Policia espanyola, que és la competent en matèria antiterrorista. En els registres no s'ha trobat ni explosius, ni armes, ni municions. Només documentació escrita, que actualment està sent analit-

zada. L'operació, que realitza la Brigada d'Informació dels Mossos d'Esquadra, hauria d'haver començat fa vuit o nou hores, però un problema amb la citació dels secretaris del jutjat que han de ser presents als registres l'ha retrasat.

10:21h

CATALUNYA.- Els Mossos d'Esquadra descarten que els deu detinguts durant aquest matí al barri del Raval de Barcelona, majoritàriament d'origen paquistanes, formin part d'una cèl·lula de terrorisme islàmic i només s'estaria investigant la seva relació amb grups radicals instal·lats fora de l'Estat espanyol.

Segons el portaveu de la policia, Pere Jené, l'operació dels Mossos va dirigida contra la delinqüència organitzada i en aquest moment s'està analitzant la documentació incautada per a conèixer el possible suport dels detinguts a grups radicals, "els àmbits i els mètodes" d'aquesta col·laboració. "No estariem parlant de terrorisme islàmic", sinó d'un "grup de suport a radicals de fora de l'Estat", ha subratllat. Les detencions les han realitzat després d'un mes d'investigacions.

11:10h

CATALUNYA.- Els deu detinguts en l'operació d'aquest matí a Barcelona formen part d'un grup de delinqüència organitzada que podria haver donat suport a algun grup radical de "nivell baix" fora

de l'Estat espanyol, segons fonts del Departament d'Interior de la Generalitat. Les mateixes fonts han assenyalat que es tracta d'un grup de delinqüents organitzats i que s'estaria estudiant "el suport que, en algun moment concret, podrien haver donat a algun grup radical de nivell baix fora de l'Estat". En cap moment estariem parlant d'una cèl·lula d'Al-Qaeda", segons el portaveu Pere Jané.

12:04h

CATALUNYA.- Pocs minuts abans de les 12h del migdia, una furgoneta policial, en la que viatjaven entre tres i cinc persones, ha entrat escortada per un vehicle de la Policia autonòmica, a la seu de la comissaria central dels Mossos, al carrer Bolívia de Barcelona.

14:53h

CATALUNYA.- Els Mossos d'Esquadra han trobat passaports i DNIs falsos, diverses cintes de vídeo, exemplars de l'Alcorà i llibres relacionats amb Bin Laden als pisos registrats després de les deu detencions practicades avui a Barcelona, segons informen fonts de l'Audiència Nacional. Les detencions s'han fet a les 5:30 h. de la matinada a diversos pisos de Barcelona, sota "acusació de terrorisme islàmic", segons les mateixes fonts.

14:58h

CATALUNYA.- El ministre de Justícia, Juan Fernando López Aguilar, ha assenyalat avui que el Govern

ofereix la "millor disposició a aportar els recursos necessaris per donar la batalla al terrorisme". Tant en el front preventiu com en el front repressiu. Les declaracions han estat fetes en referència a l'operació dels Mossos d'Esquadra en que s'ha detingut a deu paquistanesos que podrien estar vinculats amb grups islamistes radicals fora de l'Estat.

20:15h

CATALUNYA.- Els Mossos d'Esquadra descarten que els detinguts formin part d'una cèl·lula de terrorisme islàmic i que tinguin relació amb els atemptats de l'11-M. Els Mossos enquaden el grup dins les bandes de delinqüència comú, que es dedicava a duplicar targetes de crèdit, falsificar vídeos i DVDs i manipular telèfons mòbils.

18 de setembre 2004

12:36h

CATALUNYA.- El titular del jutjat d'instrucció 2 de l'Audiència Nacional, Ismael Moreno, ha ordenat aquest matí l'ingrés a presó incondicional comunicada pels deu paquistanesos detinguts el passat dimecres a Barcelona, sota les acusacions de delictes de falsificació en document públic i tinença de drogues, però no per delictes de terrorisme, segons fonts de l'Audiència Nacional. Els detinguts han ingressat a primera hora a la presó de Soto del Real. ☺

MADRID // LA LLUITA PER L'ALLIBERAMENT DE LA JOVE DE SARRIÀ DE TER

Núria Pórtulas declara durant tres hores davant el jutge Juan del Olmo

Directa Girona

/girona@setmanaridirecta.info/

La jove de Sarrià de Ter Núria Pórtulas, en situació de presó preventiva al centre penitenciari de Soto del Real des que el 7 de febrer passat va ser detinguda pels Mossos d'Esquadra, va declarar dilluns passat, dia 4 de juny, davant el jutge de l'Audiència nacional espanyola Juan del Olmo, instructor del cas. Va ser la primera vegada que la noia declarava davant el jutge instruc-

Fou sotmesa a un dur interrogatori del fiscal, que haurà de decidir en breu sobre la presó preventiva

tor i ho feia a petició pròpia, després que el jutge hagués aixecat el secret de sumari del cas. Núria Pórtulas només havia declarat davant el jutge quan va passar a disposició judicial després d'haver estat detinguda i incomunicada pels Mossos d'Esquadra. Aleshores, la jove no va poder ser assistida per un advocat de confiança i el jutge en va ordenar el seu ingrés a presó preventiva.

A finals de maig, després de tres mesos d'investigació, els Mossos d'Esquadra van donar per concloses les diligències i el jutge instructor va aixecar el secret de sumari del cas. Va ser aleshores quan la defensa de la noia va demanar comparèixer davant el jutge. Una compareixença que es va poduir dilluns passat, dia 4 de juny, al matí.

La Policia de l'Estat intenta reprimir la concentració

La jove va ser traslladada dins d'un furgó policial a quarts d'onze del matí des del centre penitenciari madrileny fins a l'Audiència nacional espanyola. A l'exterior l'esperaven més d'una quarantena de familiars, amics i membres de l'Assemblea per l'alliberament de la Núria Pórtulas que havien convocat una concentració per expressar la seva solidaritat i el seu suport a la jove. Aquest grup de persones van intentar desplegar una pancarta davant la seu del tribunal especial espanyol, però diversos agents de la Policia espanyola els van impedir fer la concentració i, un cop més, els agents van recórrer a l'ús de la força per fer-los fora, provocant diversos ferits. Tot i els intents de la Policia espanyola per ofegar aquest acte de solidaritat, la jove va poder veure a la gent a la seva arribada a l'Audiència des de la furgoneta amb la qual va ser transportada.

José Pujol

La compareixença estava fixada per a les deu del matí, però es va retardar i Pórtulas va començar a declarar cap a quarts d'onze del matí davant del jutge. Per primera vegada, la jove va poder ser assistida per un advocat de confiança, el seu lletrat Benet Salellas, que va presentar davant el magistrat les més de deu mil firmes recollides per l'Assemblea per a l'Alliberament de Núria Pórtulas i les mocions aprovades per diversos Ajuntaments dels Països Catalans, entre ells el de Sarrià de Ter, d'on és natural la jove, i el de Girona, a favor de la seva llibertat.

Durant la compareixença, Núria Pórtulas va ser sotmesa a un dur interrogatori del fiscal, que l'ha va interrogar sobre la documentació comissada pels Mossos d'Esquadra, que consistia en retalls de premsa i alguns fitxers informàtics, com ara un suposat disquet, on segons l'acusació, hi hauria instruccions baixades d'internet per fabricar Còctels Molotov. La jove, amb les seves explicacions, va desmuntar totes les acusacions que volen imputar-li. Durant la declaració, l'advocat de Núria Pórtulas va demanar l'absolució de la noia davant la manca de proves inculpatòries. Però com és habitual en segones declaracions, la jove va tornar a ingressar a la presó en espera del pronunciament del fiscal de l'Audiència nacional espanyola Miguel Àngel Carvallo. A l'hora de tancar aquesta edició, el fiscal del cas encara no s'havia pronunciat sobre la situació penitenciària de la jove. És a dir, Carvallo

encara no havia informat al jutge a favor o en contra de la posada en llibertat de la noia. Segons el seu advocat, Benet Salellas, no hi ha cap indicatiu per imputar o mantenir la presó provisional a Pórtulas, que hauria de ser posada en llibertat.

Divendres concert solidari a La Mirona de Salt

Precisament, en solidaritat amb Núria Pórtulas i a favor de la seva llibertat, divendres vinent, dia 8 de juny, s'ha organitzat un concert a les deu de la nit a la Mirona de Salt amb l'actuació dels Burman Flash, La Carrau, Bloc Quilombo i Net Flanders. ☺

La concentració a les portes de l'Audiència Nacional va reunir una quarantena de persones. La policia va pressionar-los demanant que s'identifiquessin.

José Pujol

La reflexió

Una llarga espera a Madrid

Mariona Parra
/girona@setmanaridirecta.info/

Dissabte: una altra vegada. Pugem al cotxe i enfilem la carretera que ens portarà direcció Madrid, cap a l'Audiència nacional espanyola. Després d'esperar durant quatre mesos sembla que s'avança un xic. I ens omplim d'esperança i d'eufòria. Han estat quatre mesos d'incerteses que se'ns han fet llargs i ara l'eufòria es contagia. Ens imaginem la Nuri lliure, ens l'imaginem a casa de nou i inevitablement se'ns dibuixa un somriure a la cara. Però llavors algú deixa anar la pregunta: i si no...? I si no torna amb nosaltres? I torna el silenci per uns moments. El cap ens diu que hem d'estar preparats pel pitjor i el cor ens diu que

tornarem amb la Nuri, que no pot ser d'una altra manera. Incertesa i dubte són dues sensacions que se'ns mengen per dins. Arribem a Madrid. Hi ha gent que ens espera i ens acull i que ens fan sentir ben a prop la solidaritat... ens fan sentir un xic més acompanyats.

Diumenge: visita a la presó de Soto del Real. La gent que ha entrat a veure-la surt contenta. La Nuri està tranquil·la. La declaració de l'endemà es percep com un tràmit que millor arribi ara que d'aquí uns mesos.

Dilluns: ens aixequem aviat i anem cap a l'Audiència. Ha arribat el moment de la declaració. Som colla. A fora fem una concentració. Només desplegar la pancarta apareixen els nacionals amb males maneres: "sois más de veinte

personas reunidas, por lo tanto esto es una concentración sin permiso y un acto ilegal: fuera!" I amb algun cop i alguna empenta ens obliguen a retirar-nos d'allà.

I finalment arriba l'advocat. La declaració s'ha allargat més de dues hores, però n'han passat tres hores llargues. El fiscal ha sigut dur amb l'interrogatori. Sembla descartat que hi hagi un arxiu del cas (encara que sembli una ingenuïtat algunes de nosaltres confiem plenament amb aquesta possibilitat). No ho sabrem fins dimarts o dimecres... si la Nuri surt en llibertat esperant el judici o si es queda a la presó.

I tornem-hi: incertesa i dubte són dues sensacions que se'ns mengen per dins.

TORROELLA DE MONTGRÍ // EL PLA PREVEU DOS LLACS, UN EDIFICI DE SERVEIS I UNA RESIDÈNCIA

Oposició al projecte de construcció d'un centre d'esquí nàutic al Ter

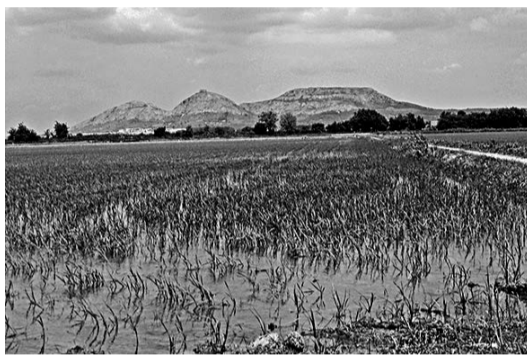
Directa Girona

/girona@setmanaridirecta.info/

Les entitats ecologistes Gent del Ter i Associació de Naturalistes de Girona han fet arribar al Departament de Medi Ambient comentaris contraris al projecte de construcció d'un centre d'esquí nàutic al municipi de Torroella de Montgrí, que actualment es troba en fase d'avaluació de l'impacte ambiental.

Es construiran 2 llacs artificials, que sumaran 12 hectàrees

El projecte, que van presentar l'octubre passat el secretari general de l'esport, Manel Ibern, i el delegat del govern a Girona, Ferran Cordon, suposarà l'excavació de 2 llacs, un de 638 metres de longitud, per 110 metres d'amplada, i un altre de paral·lel de 540 metres de longitud per 94 de d'amplada. També s'hi projecta construir un edifici de serveis i una residència d'esportistes amb capacitat per a 50 persones, tot i trobar-se en una zona inundable. Les obres tindran, segons es va dir en el moment de la presentació, un cost de 760.000 euros, dels quals

Zona amb matolls i d'arrossars afectada pel projecte nàutic. Pintada contra el golf.

450.000 els aporta el Consell Català de l'Esport i la resta la Generalitat. El centre ha de servir per fer-hi curses, per a l'ús recreatiu i pels entrenaments dels equips catalans d'alta competició, amb la intenció de situar Catalunya com a capdavantera de l'esquí nàutic mundial. El centre, que estarà considerat com un equipament esportiu de Torroella de Montgrí, es vol construir al paratge de "Les Cues", a tocar del terme municipal de Pals.

Els terrenys pertanyen al Mas Gelabert que és el mateix propietari del Golf les Serres de Pals, que es troba just al costat. Actualment aquests terrenys són qualificats com a agrícoles i s'hi cultiva arròs. Per aquell motiu caldrà modificar el Pla d'Ordenació Urbanística Municipal i requalificar aquests terrenys.

► **Una zona d'alt valor ambiental** Els arrossars, característics d'aquesta zona d'aiguamolls del Baix Ter,

compten amb un sistema de recs que permeti que siguin negats. A més, tenen un alt valor paisatgístic i una gran importància com a hàbitat per diverses espècies d'amfibis i aus. En els recs –com el Rec del Molí, que es pretén desviar– s'hi han identificat diverses espècies de fauna protegida d'alt valor ecològic. Així, el Pla Territorial identifica aquesta zona com "d'interès agrícola i d'especial interès per a la dispersió per a la fauna", en el mateix

sentit que el Catàleg d'Espais d'Interès Natural i Paisatgístic de la Costa Brava. A més, els terrenys estan inclosos en la recent proposta de Parc Natural del Montgrí, les Illes Medes i Baix Ter, que quedaria dividit en dos si es constrúís el centre d'esquí Nàutic.

"Aquest equipament és un pas més cap a la degradació ambiental"

► **El desenvolupament turístic** Aquest projecte es vindria a afegir a moltes altres instal·lacions que ja s'han construït a la zona: diversos camps de golf, un aeròdrom, urbanitzacions... Tal com fan constar Gent del Ter, suposen una pèrdua de valors patrimonials turístics molt important, ja que molts dels visitants que rep l'Empordà hi van perquè encara hi troben quelcom diferent que a la resta de la costa mediterrània. Afirmen, a més, que "aquest equipament és un pas més cap a la degradació ambiental que beneficia només a una part de la població, no beneficia l'interès general, i en aquests moments, en ple canvi climàtic, hem de ser curosos en no posar ni una gota més que faci vessar el got".

BARCELONA // DESNONAMENT IRREGULAR EFECTUAT PER L'AJUNTAMENT

20 persones al carrer i sense casa

Redacció Directa

/redaccio@setmanaridirecta.info/

El 22 de maig a les 10 del matí, es va desplegar un dispositiu policial per desallotjar l'edifici del carrer Eusebi Planas 15, al barri de Sants de la capital catalana. Es van tallar els accessos a l'immoble amb sis furgonetes antiavalots de la guàrdia urbana

La notificació va ser lliurada en el mateix moment que es duia a terme el desallotjament

–per accedir a casa seva, una veïna va haver de passar tres controls i identificar-se– i "ni van picar, van trencar les portes directament" –com explica una de les afectades–, van entrar i van instar la vintena de persones que hi vivien a abandonar casa seva. La policia els va informar que disposaven de dues hores per empa-

Edifici desallotjat per l'ajuntament al carrer Eusebi Planes i que ja ha començat a ser enderrocat.

Bàrbara Boyero

quetar i treure fora tot allò que volguessin conservar. Tanmateix, els mateixos agents, "en veure la situació, van acabar oferint-se a col·laborar tancant caixes" i van donar-los una estona més, com relata l'afectada, que prefereix no donar el nom.

► **Irregularitats**

Tot això es va dur a terme sense previ avís. Legalment, la notificació d'un desallotjament s'ha de donar 72 hores abans que es materialitzi, tant als propietaris com –sobre-

tot– als habitants, segons informa l'advocat Jaume Asens. En canvi, la notificació va ser lliurada en aquell mateix moment per Julio García Jiménez, director dels Serveis Tècnics del Districte de Sants-Montjuïc. Fonts del districte, per la seva banda, afirmen que "s'estava complint una ordre judicial del 8 de maig" i que "per aquest motiu no hi ha prorroga i no s'avisava els veïns". També asseguren que ja havien avisat mitjançant una carta on s'informava de l'expropiació. Però la carta la van rebre els llogaters el

mes de febrer i, en el moment del desallotjament, encara hi havia diferents recursos a la sentència pendents de resoldre. Fonts judicials consultades afirmen que, en aquests desallotjaments, l'ajuntament és qui s'encarrega d'informar els afectats i de decidir com s'efectua, "és l'ajuntament que ho fa, i ell sap perquè ho fa així".

Com que els llogaters –la majoria estudiants o immigrants– no disposaven de contractes registrats amb l'empresa propietària, l'Hotelet de Sants S.L., no tenen dret a indemnitzacions de cap tipus. L'empresa, en canvi, rebrà la suma de 900.000 euros.

► **Futur de la finca**

El carrer Eusebi Planas consta com a vial al Pla General Metropolità. A principis de 2005 es va declarar l'expropiació de la finca, que va ser recorreguda pels propietaris. Alguns habitants expliquen que, des de llavors, com a mínim han rebut dues visites intimidatòries de guàrdies urbans de paisà, a les dotze de la nit i a les sis de la matinada, que van cridar i colpejar les portes, dient-los que no havien de ser allà. La zona afectada està prevista com una plaça a l'alçada de Sant Antoni,

i alguns veïns han demanat al districte la possibilitat d'ubicar-hi els camps de petanca del barri, eliminats recentment pel consistori.

A Barcelona es duen a terme més de 4000 desallotjaments al llarg de l'any

► **El dia a dia dels desnonaments**

A Barcelona, es practiquen més de 4.000 desallotjaments anuals, dels quals una bona part es deuen a impagaments del lloguer. Les estadístiques no informen, però, dels casos en què el desallotjament no es deu a la intencionalitat del llogater, sinó a pràctiques d'assetjament dels propietaris. La mateixa setmana, una família del mateix barri va rebre una ordre de desallotjament que finalment es va suspendre. Feia un any que no podien pagar el lloguer perquè els diners que ingressaven els eren retornats. ☹

El Rocio: el de de la identita

Celebració pagana disfressada de cristianisme, El Rocio és l'exemple de la contradictòria idiosincràsia andalusa. La romeria més gran del món és mostra de bacanal orgiàstica, matriarcat mediterrani, ruptura alliberadora i exponent de la religiositat popular andalusa, que —indesxifrable des d'ulls profans— sovint ha rebut la condemna dels jerarques eclesiàstics pel seu hedonisme i la seva dissidència. No obstant això, recentment, El Rocio ha patit els efectes d'una popularitat excessiva (no exempta d'estereotips difosos per mitjans de comunicació de fora d'Andalusia): l'aparició de "famosos" aliens a l'esperit autòcton de la festa i la progressiva intervenció de la indústria turística han tergiversat el seu caràcter. D'altra banda, també s'ha observat una creixent mercantilització de la romeria de la mà de les "hermandades" i s'ha criticat repetidament l'enriquiment il·lícit de màfies locals, que exploten econòmicament la participació de més d'un milió de persones cada any. A més, com totes les tradicions anda-

TEXT: Pedro Carmona (Sevilla)
FOTOGRAFIA: Jose Colón

eteriorament at rebel

luses, El Rocío també va ser víctima de la utilització i devaluació cultural per part del franquisme per construir una homogeneïtzació folkòrica "espanyola". És per això que una celebració originalment vital i identitària ha albergat progressivament interessos empresarials, classisme, fonamentalisme catòlic i hipocresia moral; uns trets que, afortunadament, encara no s'han apropiat totalment de la romeria.

Diferents moviments socials andalusos han alertat sobre aquests aspectes: els grups ecologistes avisen de l'impacte ambiental de la romeria al Parc de Doñana i des de determinades associacions es critica la falta d'unes normes de convivència per reduir les molèsties causades als qui no participen a la festa. L'arrogància amb què els gestors de la romeria imposen els seus criteris en aquests temes sensibles deteriora poc a poc el suport col·lectiu que sempre ha rebut aquesta gran festa dins la societat andalusa.

LLEIDA // MEDI AMBIENT

Acte per la defensa de les Terres de Ponent

Directa Ponent
/terresponent@setmanaridirecta.info/

Les vuit plataformes de Puigverd d'Agramunt, d'Alcarràs, Camarasa, Alguaire, Vilanova de Segrià, Rosselló, Baix Segre i Serra de Bellmunt que lluiten a favor d'un creixement sostenible del món rural, han fet aquest dimarts dia 5 de juny a l'antic local d'IPCENA de Lleida una roda de premsa. Les plataformes s'han mostrat en contra de les plantes de compostatge que estan previstes fer a cada poble. Posteriorment, els membres de les plataformes amb lemes com "No volem que els nostres camps es converteixin en un abocador" i "Per un món rural sostenible, fora contaminants", han parat el tràfic d'un dels carrers centrals de Lleida, la Rambla d'Aragó, per expressar el seu desacord amb aquests projectes. L'acte ha conclòs amb l'entrega del manifest al Departament de Medi Ambient.

EUSKADI // INDEPENDÈNCIA

ETA afirma que continuarà amb la lluita armada

Redacció Directa
/redaccio@setmanaridirecta.info/

L'organització armada Euskadi Ta Askatasuna (ETA) ha anunciat en un comunicat enviat als diaris Gara i Berria que a partir de les 00:00h del dimecres 6 de juny trenca la treva decretada el 22 del març de 2006. Aquesta treva havia servit per a crear dues mesos de negociació: una entre l'Estat i ETA, i l'altre entre els partits polítics d'Euskadi. Les condicions per al diàleg i la recerca d'un escenari de pau dins el conflicte basc eren la territorialitat i el dret a decidir. Durant la tardor de l'any 2006 el diàleg es va anar deteriorant i el govern de l'Estat no va voler moure peça amb l'apropament de presos. El 30 de desembre una enorme explosió feia volar un dels pàrquings de la terminal T4 de l'aeroport de Barajas. Dues persones van morir, mentre dormien a l'interior dels seus vehicles, arrel de l'explosió de l'artefacte una hora després que se'n rebés el primer avis. Des d'aleshores el govern va endurir el seu discurs, il·legalitzant la majoria de les llistes electorals que l'esquerra abertzale va presentar als municipis d'Euskadi. Ara, ETA assegura que "defensarà amb les armes un poble que està sent atacat per les armes", i alerta que a partir del moment en que es trenca la treva l'organització armada "actuarà des de tots els fronts possibles". En el text acusa a Zapatero d'haver passat "del seu talent de diàleg a polítiques feixistes" i denuncia que "els alts dirigents del PNV actuen en base a la cobdícia econòmica i a l'insult permanent".

CABRILS // L'EFECTE DELS RESIDUS AL MEDI AMBIENT

Abocaments tòxics a l'Institut de Recerca Tecnològica Agrícola

Redacció Directa
/redaccio@setmanaridirecta.info/

La Generalitat de Catalunya és responsable de delictes ambientals a través del seu Institut de Recerca Tecnològica Agrícola (IRTA). Cada setmana, i durant anys, s'han realitzat vessaments de productes fitosanitaris altament tòxics directament a terra o a l'aigüera. Testimonis de diversos treballadors de la planta que aquesta empresa pública té a Cabrils, així com imatges difoses per internet, ho corroboren. Els productes fitosanitaris, vessats en grans quantitats cada divendres, segons les diverses fonts consultades, són altament perillosos per a la vida aquàtica,

Fins que no es van difondre les imatges per internet no s'ha contractat la recollida de residus

entre d'altres efectes. L'empresa, lluny d'investigar els fets i els responsables, "ha iniciat una caça de bruixes contra aquells empleats que han estat més crítics amb les seves polítiques", acusant-los sense proves d'haver difós imatges dels vessaments i amenaçant-los amb l'acomiadament. Curiosament, però, arran de la difusió al youtube d'aquestes imatges, els vessaments s'han aturat i s'ha contractat una empresa de recollida de residus fitosanitaris, la qual cosa indicaria que la direcció de l'IRTA ha tingut constància dels vessaments, tot i afirmar que són un muntatge. Les responsabi-

El vídeo que ha estat penjat a internet mostra com una cisterna de residus és buidada en un descampat pròxim a la seu de l'IRTA de Cabrils (www.youtube.com/watch?v=QD1D2pR0Lc).

litats, però, no han estat atribuïdes, ans el contrari, alguns caps de departament d'aquesta planta fins i tot han estat promocionats com a directors d'altres centres de l'IRTA. Els treballadors es pregunten per què no es feia abans aquesta recollida de residus. "Fins a quin nivell, tècnic i polític, es podria escalar buscant responsabilitats?" L'actuació de l'únic sindicat de l'empresa, l'UGT, també ha estat criticada pels treballadors, que l'acusen de no haver defensat l'empleat amenaçat d'acomiadament. "Ara s'està negociant el conveni, doncs patim un 40% de temporalitat i potser per això no es mullen. Aquest company sempre recolza els treballadors quan tenen problemes amb l'empresa, és a dir, que molesta i se'l volen treure de sobre; ell no va participar en els vídeos que s'han difós per internet, i tampoc treballa amb fitosanitaris". Precisament per la seva

suposada participació en aquests vídeos, l'IRTA l'acusava de vulnerar la bona fe contractual i d'alterar les rutines de treball habituals amb ànim fraudulent. Aquestes rutines, segons els treballadors, són els vessaments. "Fins que no es va publicar el vídeo no van instal·lar els contenidors per recollir els residus fitosanitaris". Hi ha més casos de mobbing i de negligència sindical, sempre segons les matei-

xes fonts. En el context de l'elevada temporalitat (36% al 2005 segons dades oficials de l'IRTA) l'empresa no va renovar un treballador amb tres anys d'antiguitat, el qual l'ha dut a judici per frau de llei. Aquest cas tampoc ha rebut el recolzament del comitè d'empresa de la UGT. La plantilla creu que "amb una resposta més ferma per part dels treballadors, això no estaria passant".

Reflexions sota l'anonimat

Treballadors de l'IRTA, que demanen l'anonimat per evitar represàlies, reflexionen sobre l'actuació que s'ha de tenir davant d'un delictes ambiental. "La publicació de les imatges per internet va aturar els vessaments, però ha provocat una repressió injustificada contra treballadors que no hi tenien res a veure. Volem aconseguir a la gent que sigui testi-

moni de delictes medioambientals dins la seva feina que faci les coses d'una altra manera. Si les imatges s'envien a la Fiscalia representen un indici perquè s'obri una investigació i ningú tingui problemes, tot i que és molt trist que es pugui acomiadar gent que ha complert el seu deure de denunciar un delictes per damunt de qualsevol vincle contractual".

BARCELONA // OKUPACIÓ

Tornen a okupar l'edifici de Miles

Jesús Rodríguez
/redaccio@setmanaridirecta.info/

L'edifici del passatge de Borbó desallotjat el passat dimarts 29 de maig fou reokupat 48 hores després. Una trentena de persones van accedir-hi mentre els operaris de l'empresa d'enderrocs es preparaven per iniciar l'esfondrament interior. Vuit d'ells es van lligar a les reixes de la casa mitjançant tubs de PVC i cadenes. Dues hores més tard s'informava que els mossos no actuarien si no hi havia una nova ordre judicial. La Guàrdia Civil, actual propietària, va presentar denúncia altre cop al jutjat d'instrucció 17, que va donar deu dies per marxar de l'immoble però amb la possibilitat de presentar recurs. L'AVV de L'Òstia, a la Barceloneta, va manifestar el suport a l'okupació per donar un ús social al bloc.

Els joves encadenats celebren la reokupació i es pregunten si Miles serà o no esborrada.

GLOBAL // UNA HISTÒRIA SECRETA OPOSADA A LA SEVA IMATGE PUBLICITÀRIA DE LLIBERTAT

El mite de la Coca-Cola s'esbrava

✉ Lluç Salellas

/redaccio@setmanaridirecta.info/

Coca-Cola, segurament la multinacional més coneguda del món, té un passat obscur que ha estat silenciada permanentment per la mateixa companyia per raons comercials. Aquesta és la tesi que desenvolupa William Reymond en el seu llibre *Coca-Cola, la investigació prohibida* publicat en català aquest 2007. Segons Reymond, l'empresa de begudes ha mantingut, des dels seus inicis, la necessitat de construir una història paral·lela de caràcter públic amb l'objectiu d'encobrir fets com la col·laboració de la multinacional amb el règim nazi o els orígens dels seus propis productes.

L'empresa ha necessitat construir una història pública amb l'objectiu d'encobrir fets

► Orígens del negoci

Precisament, un dels mites més utilitzats pels publicistes de la marca és que Coca-Cola va aparèixer gràcies a un conjunt de casualitats pseudomàgiques en un magatzem humit d'Atlanta als Estats Units. La veritat, però, segons l'autor francès, lluny de postals de bruixeria, és que el naixement de la beguda és degut a un dels múltiples experiments, molt corrents a finals del segle XIX, finançats per les empreses farmacèutiques.

Deixant de banda el poc glamour de la invenció del producte, el cert és que els primers anys de la seva comercialització es van caracteritzar pels negocis bruts, segurament tacats de sang, l'alta inversió dels productors i l'avançat per l'existència de lleis contra l'alcohol. Precisament, la legislació que prohibia substàncies alcohòliques i la inclusió de cocaïna durant els primers vint anys de Coca-Cola, són dues de les raons que destaca Reymond per comprendre la consolidació de l'empresa en els seus inicis.

La cocaïna, que juntament amb l'aigua, el caramel, la cafeïna, l'àcid de fòsfor, el sucre i extractes de nou de cola entre altres, formen la suposadament desconeguda fórmula màgica, va provocar un alt grau d'addicció al producte i no va ser prohibida fins a partir de la primera dècada del segle XX. De fet, un dels motius dels èxits de Coca-Cola, com a empresa, durant els primers anys va ser la seva comercialització entre els grans propietaris que la utilitzaven com a únic aliment per als esclaus. Aquesta pràctica, però, va acabar

Publicitat agressiva de Coca-Cola a un edifici de Bucarest, Romania.

Cartell de Coca-Cola durant el règim de l'Alemanya nazi

provocant efectes contraris als desitjats pels propietaris, quan la cocaïna va servir als esclaus per organitzar diverses revoltes.

► El punt d'inflexió

Ara bé, els diversos punts foscos que marquen els inicis de Coca-Cola podrien ser simples anècdotes en comparació al que és considerada la clau del triomf mundial de la multinacional per Reymond, la Segona Guerra Mundial. I és que per l'autor francès, la imatge

de llibertat, democràcia i modernitat que ha promocionat Coca-Cola des del final de la guerra es contraposa de ple amb l'actitud que va tenir la multinacional aquells anys. Així, segons la investigació, Coca-Cola no hauria estat una empresa que s'hauria sacrificat, com apunta la història oficial, per tal que els aliats vencesin Hitler, sinó que s'hauria aprofitat de la situació bèl·lica i hauria col·laborat de manera constant amb el règim nazi.

L'imperi s'estén pel planeta

D'aquesta manera, Reymond argumenta, a través de diversos documents, que el mite de Coca-Cola és una fal·làcia construïda a través de molts anys que ha permès a la companyia convertir-se en un autèntic imperi. En el seu assaig, l'autor francès, específica, a tall d'exemple, que, en l'actualitat, Coca-Cola arriba a 197 països, sis més dels que formen l'ONU. A més, la marca nord-americana ha estat

capaç de silenciar i solucionar els problemes a través de discursos basats en la quantitat de llocs de treball que genera o els diners que produeix en un estat. Finalment, cal destacar que la companyia, tot i la pugna amb Pepsi, mereixedora d'un capítol a part, s'ha acostumat a tenir el suport de la majoria de les administracions nord-americanes, tot i que tradicionalment s'havia acostat únicament als demòcrates.

D'aquesta manera, l'empresa hauria jugat a dues bandes. D'un costat, i tenint clar des dels orígens que per triomfar havia de convertir el seus objectius en interessos nacionals, va aconseguir vincles

La Coca-Cola s'utilitzava, en un principi, com a únic aliment que es donava per a beure als esclaus

de col·laboració amb el Pentàgon que li permetien diversos avantatges: en primer lloc quedava fora de les restriccions de matèries primeres com el sucre, i així podia mantenir el mateix ritme de producció; en segon lloc, es convertia en la beguda oficial de l'exèrcit amb

el lema "pausa refrescant", i, finalment, allà on les tropes nord-americanes posaven el peu, passava a ser territori explotat comercialment per Coca-Cola. Aquest últim fet va facilitar, i molt, l'expansió de la companyia.

De l'altre costat, Coca-Cola va utilitzar el règim de Hitler per mantenir la capacitat productiva a Europa durant la Segona Guerra Mundial a través de marques poc conegudes. Les relacions entre Coca-Cola i el règim nazi, però, apareixen força anys abans. A

Coca-Cola va utilitzar el règim de Hitler per mantenir la capacitat productiva a Europa

finals de la dècada dels anys vint, una vegada ja havia conquerit el nord del continent americà, la multinacional de la beguda va decidir expandir-se per Europa. En aquesta estratègia, la companyia va buscar tot tipus de mecanismes i va arribar a Alemanya poc abans de l'ascens de Hitler. Els anys següents, amb els nazis al poder, l'empresa va establir empreses arreu del país i es va convertir en la principal font de finançament dels Jocs Olímpics de Berlín. La relació es va mantenir al llarg del temps i, tot i que la versió oficial assegura que amb la guerra iniciada, Coca-Cola va desaparèixer d'Alemanya, el cert és que, segons Reymond, la companyia va continuar produint i col·laborant amb el règim.

► El naixement de Fanta

L'any 1939, mentre a la resta d'Europa ja hi havia problemes de producció, a Alemanya Coca-Cola fabricava 100 milions d'ampolles. A partir d'aquell moment, amb el temor que la guerra que estava a punt d'esclatar posés fi a la presència de l'empresa al continent europeu, la companyia va idear un pla: cedir la fórmula màgica a científics alemanys afins perquè elaboressin una nova forma de fer el producte a través de materials exclusivament alemanys per evitar la dependència del comerç amb els Estats Units. Tot i la guerra, les diferents cadenes de producció que quedaven en funcionament ho van aplicar i va sorgir un nou producte fet amb la col·laboració i l'ajuda del règim nazi, que es va anomenar: Fanta. Un producte que, una vegada es va alliberar Berlín, no va aparèixer al mercat fins a vint anys després. El motiu: evitar qualsevol problema amb la justícia alemanya en relació amb la col·laboració amb el règim nazi. ☹

Roda el món

/internacional@setmanaridirecta.info/

IRAQ // L'ADMINISTRACIÓ BUSH ASSUMEIX EL PAPER DE TEHERAN

Els EUA i l'Iran inicien a Bagdad negociacions sobre l'Iraq

✉ Carlos Varea
IraqSolidaridad.org
/Madrid/

El que "s'espera que sigui l'inici d'un primer procés sostingut de negociació", segons el ministre d'Afers Estrangers iranià, Manouchehr Mottaki, es va realitzar el 28 de maig entre representants dels EUA i l'Iran a Bagdad.

Aquesta va ser la trobada oficial bilateral de més pes entre els dos països des de la crisi de l'ambaixada nord-americana el 1979, i ha estat convocada indirectament a través de l'ambaixada suïssa a Teheran, encara que oficialment hagi estat el govern iraquí de Nuri al-Maliki el responsable de fer-ne la petició. Paradoxalment a la reunió no va assistir cap responsable iraquí, tal com va denunciar un diputat iraquí de l'anomenat bloc sunnita.

L'Iran preveu l'inici de la negociació amb els EUA com el primer pas cap al reconeixement del seu paper de potència emergent

L'objectiu de la trobada era, segons el portaveu de la Casa Blanca, Gordon Johndroe, "intentar assegurar que l'Iran desenvolupi un paper productiu a l'Iraq".

► **"Policia dolent, policia bo"**
La reunió es porta a terme en un moment d'escalada de la tensió internacional pel desenvolupament del programa nuclear iranià, amb els intents recents de Bush d'aconseguir sancions del Consell de Seguretat de les Nacions Unides.

Aquesta aparent contradicció ha estat denunciada per importants sectors *neoon* dels EUA, com Richard Perle, que ha afirmat que la política exterior està dirigida per un "Departament d'Estat fora de control".

Altres analistes consideren que Bush estaria repartint entre el vicepresident Cheney i la secretària d'Estat Rice els respectius papers de "policia bo i policia dolent" davant el règim iranià.

Aquesta segona va ser qui va donar el vistiplau a l'ambaixador dels EUA a Bagdad per iniciar contactes amb Teheran seguint les

Saturnino Fernández

Tropes nord-americanes a Iraq

recomanacions del Grup d'Estudis sobre l'Iraq democràtic i republicà. En aquesta línia, es demanava als EUA que obrissin un diàleg amb el camp contrari a l'ocupació i deixessin de donar suport incondicional al govern d'al-Maliki, acusat d'haver permès la violència sectària al país. Bush, però, va renovar aquest suport absolut i va endegar l'anomenat Nou Pla de Seguretat per a Bagdad el febrer de 2007, que s'ha traduït en un nou increment de tropes (162.000, que seran 200.000 a finals d'any) i el relançament de la guerra contra la resistència a la capital i altres zones del país.

Com a mínim a l'escenari iraquí no hi ha contradiccions en la política de Bush. L'alineament total amb al-Maliki, així com l'inici de les converses amb l'Iran, suposen reconèixer l'extrema precarietat del control nord-americà sobre l'Iraq i optar per l'alternativa que sembla menys dolenta en vista a un previsible col·lapse definitiu: intentar pactar un condomini sobre un país fragmentat en àrees d'influència regionals.

La nova llei d'hidrocarburs ja apunta en aquesta direcció, i formalitzar una gestió federal i privatitzada dels recursos energètics, actualment sota el control real de màfies locals associades a règims veïns.

► Potència emergent

L'Iran preveu l'inici de la negociació amb els EUA com el primer pas cap al reconeixement del seu paper de potència emergent a l'Orient Mitjà, inclòs l'espai àrab. La categoria de soci en el futur de l'Iraq és un èxit notori per al govern d'Ahmadinejad. En resposta, el regal anticipat de l'Iran a l'administració Bush ha estat el

Aquesta va ser la trobada bilateral de més pes des de la crisi de l'ambaixada americana el 1979

reconeixement de la legitimitat de les institucions iraquianes establertes pels ocupants a partir del 2003 i, amb això, el caràcter irreversible de la invasió, de la qual Teheran en pot ser finalment el principal beneficiari.

A causa de la imperícia demostrada pels EUA i el Regne Unit, les institucions iraquianes posteriors a la invasió estan domi-

nades per forces confessionals xiïtes, històricament vinculades, en la seva gènesi i els seus interessos, a l'Iran (a més de les formacions kurdes de Barzani i Talabani, que han estat capaços de mantenir bones relacions simultànies amb l'Iran i Israel). El primer ministre Nuri al-Maliki, habitualment descrit com algú sense caràcter, representa i se sustenta en la complexa articulació xiïta, l'arc de la qual s'estén des del Consell Suprem de la Revolució Islàmica de l'Iraq (que acaba de canviar-se el nom per tal de fer-se passar de manera maquillada com a iraquí) al grup de Moqtada as-Sàder, que pretén administrar el sentiment contrari a l'ocupació de la comunitat xiïta mentre es manté dins el camp col·laboracionista.

Aquestes formacions (i altres més petites) s'enfronten pel control de les províncies del sud del país, però es reparteixen hàbilment els papers davant l'ocupant. La primera s'ofereix com a estabilitzadora, mentre que la segona els sega la gespa sota els peus mitjançant les escalades de violència sectària que han portat l'Iraq al límit de la implosió. I totes elles disposen del suport essencial de l'Iran, que s'assegura així la seva capacitat d'influència a l'Iraq i, així, la possibilitat d'oferir als EUA una sortida a la crisi de l'ocupació.

L'escalada de violència sectària i terror de les milícies confessionals xiïtes durant el 2006 no ha estat la resposta defensiva als atemptats massius atribuïts a al-Qaeda, sinó als intents tímids de l'administració Bush d'obrir contactes amb la resistència iraquiana i matissar el suport al govern d'al-Maliki. Després d'un any, la resposta de Bush arran de la creixent autonomia de camp col·laboracionista ha estat la del perdedor: contra els consells de totes les instàncies nacionals i internacionals, inclosos els comandaments militars nord-americans sobre el terreny, ha renovat l'ajuda a al-Maliki, ha tolerat l'actuació dels esquadrans de la mort paragonamentals i s'ha enfangat encara més en una guerra contra la resistència iraquiana que no pot guanyar. En tres mesos d'aplicació del ja fracassat Nou Pla de Seguretat per a Bagdad, les forces dels EUA bombardegen i assetgen barris i ciutats, però pacten amb as-Sàder la seva coexistència a Bagdad. Per la seva banda, els britànics abandonen el sud del país al caos de la guerra entre les milícies xiïtes, caos en el qual s'enforteix la influència de l'Iran, que ja està invertint en la reconstrucció de les instal·lacions petrolíferes de Basora. ◻

VENEÇUELA // SETGE MEDIÀTIC A LA REVOLUCIÓ BOLIVARIANA

La no renovació del senyal a RCTV

◉ J. David Carracedo. Centro de Estudios Políticos y Sociales /Madrid/

El 28 de maig, el president Chávez anunciava la no renovació de la concessió d'utilització de l'espai radioelèctric en obert a l'empresa RCTV, sense que això afecti la seva emissió per cable o satèl·lit. L'anunci incloïa una sèrie de valoracions polítiques: "No hi haurà cap nova concessió per

Moltes anàlisis apunten a una nova estratègia colpista

aquest canal colpista de televisió". Marcel Granier, president del grup IBC, que controla desenes de canals de ràdio i televisió, i propietari de RCTV, va denunciar una violació dels drets del canal: "Aquesta posició és il·legal i atempta contra la llibertat d'expressió". Però la llei de l'estat veneçolà, com la de la resta de països, estipula que l'espectre radioelèctric pertany i és administrat per l'Estat, que disposa del dret de concessió de llicències, mentre les infraestructures, el material i les seues dels canals poden ser de propietat privada.

► Oposició mediàtica

A Veneçuela, el 78% de la televisió VHF és explotada per empreses privades, percentatge que arriba al 82% del canal UHF, 77% de la

Edu Bayer

Protesta a Caracas dels treballadors de RCTV

radiodifusió en AM i 68% en FM. Quasi la totalitat dels canals privats estan alineats per l'oposició. Una oposició que, des de 1999, ha negat la validesa dels vuit processos electorals realitzats. Només davant els informes positius dels organismes internacionals d'observació, una part va reconèixer la victòria de Chávez als passats comicis del 3 de desembre.

Durant aquests anys, la tasca d'oposició política ha sumat moltes de les pràctiques considerades normals en democràcia, però també –i això inclou els continguts d'aquests mitjans de comunicació– les crides al sabotatge al

govern, a desobeir les lleis, a utilitzar la violència i fins i tot demanar l'assassinat del cap de l'Estat.

Aquestes pràctiques estan sancionades pels consells de regulació de l'espectre radioelèctric de tots els països i han portat a l'anul·lació de desenes de llicències i multes a Amèrica del Nord, Amèrica Llatina i Europa.

La legislació veneçolana també indica un conjunt d'infraccions greus com a causa de l'anul·lació d'una emissora. Tanmateix, des de l'arribada de Chávez al poder, no ha estat clausurada cap televisió o ràdio.

► Un "canal colpista"

Històricament, la RCTV té un ampli rècord d'infraccions i, ja abans de Chávez, va patir tancaments temporals i multes per incompliment de les regulacions veneçolanes. Actualment, tenia més de 2.000 expedients oberts per violacions de la llei de responsabilitat social (que regula l'horari infantil, continguts violents i extensió temporal de la publicitat).

És de coneixement públic la seva participació, com a mínim mediàtica, en el cop d'estat de 2002. Però, per això, mai van ser sancionats cap directiu o perio-

dist. Aquest va ser un gest del govern molt criticat per part de la població i que s'emmarcava en la política de reconciliació de tots els veneçolans.

Però RCTV va continuar amb l'oposició ferotge a Chávez, aprofundint en una televisió groga, efectista i amb exercicis freqüents de demagògia informativa, tot expulsant del canal les veus discrepantes (entre elles, la de l'actual president de Telesur). Tot i el clamor popular, RCTV va poder continuar emetent mentre va seguir vigent la seva llicència. Un cop acabat el termini de concessió, el govern ha optat per substituir-la per una televisió de servei públic.

► Estratègia de la tensió

Aquesta decisió ha comportat un enduriment dels atacs contra el govern i s'ha argumentat que no hi ha llibertat de premsa. Ningú ha tingut en compte el repartiment de les llicències de TV i ràdio, o la situació de la premsa (dels quatre diaris de tirada nacional, tres són clarament antigovernamentals).

Moltes anàlisis apunten a una nova estratègia colpista, que inclouria alguns clàssics de la desestabilització: la creixent situació de violència urbana amb tirotejos nocturns freqüents i misteriosos, les bombes no reivindicades, el boicot a l'abastiment d'aliments a les grans ciutats des de fa dos mesos i el clima informatiu creat per les multinacionals de la comunicació, clarament posicionades contra el govern. ☐

LÍBAN // "FATEH AL-ISLAM" O LES MENTIDES DEL GOVERN LIBANÈS

De l'assalt a un banc al bombardeig d'un camp de refugiats palestins

◉ Rim Al-Khatib
Palestina Lliure
/Beirut/

El diumenge 20 de maig, homes de la seguretat interior libanesa es van dirigir a un edifici de Trípoli per procedir a la detenció dels implicats en un robatori d'un banc. Sembla que uns milicians de Fateh al-Islam van ser voltats a l'edifici.

De sobte, tot es desencadena. Milicians i forces de seguretat s'enfronten i, poc després, diversos emplaçaments de l'exèrcit

libanès, situats a les proximitats del camp de refugiats palestins de Nahr al Bared, són atacats pels membres de Fateh al-Islam i una vintena de soldats moren.

Llavors, l'exèrcit libanès entra als combats i dispara a l'interior del camp. Les víctimes són nombroses: vuit morts i una vintena de ferits entre els civils palestins, sense comptar els milicians. Per part de l'exèrcit libanès, trenta-un soldats cauen durant els dos dies de combat.

Aquests fets plantegen diverses preguntes al Consell de Minis-

Fateh al-Islam actualment està constituïda essencialment per libanesos i altres nacionalitats àrabs

tres ampliat del 21 de maig a Beirut. El comandant de l'exèrcit qüestionava el responsable de la seguretat

interior perquè no havia estat avisat de les operacions, les pèrdues nombroses s'expliquen perquè el cas els va agafar per sorpresa.

El govern libanès ràpidament va acusar Síria, tot considerant que Fateh al-Islam és una organització formada pels seus aparells de seguretat; l'objectiu sirí seria, al seu entendre, contrarestar el Tribunal Internacional en la investigació relativa a l'assassinat de l'antic primer ministre Hariri. Des de fa més d'un any, aquesta explicació és recurrent i serveix per explicar tot el que passa al Líban.

Però els que coneixen la situació als camps palestins saben que el govern libanès menteix. Fateh al-Islam no és una organització palestina. Si als seus inicis es va crear a partir d'una "escissió d'una escissió" pro Síria de Fateh, actualment està constituïda essencialment per libanesos i d'altres nacionalitats àrabs.

També acusen el fill de Hariri d'haver-la finançada, des de la seva aparició a finals de 2006, perquè arrelés al camp, limités l'audiència de Hizbullah entre els palestins i es creés un grup sunnita que provoqués enfrontaments amb xiïtes. ☐

ESPAI OBERT

► Obert de dilluns a divendres de 18 a 22 h.
► Col·lectius: ATECAT, Contra-Infos, Biogràfic, Polèmica, Ateneu Llibertari del Poble Sec, Artesano, Cooperativa de consum crític.
► Tallers de ball flamenc i informàtica.
► La coordinadora es reuneix els dimarts a les 20 h. Vine per participar i fer propostes. Fes-te sòcia!
Violant d'Hongria 71 1er pis. Sants, BCN.

Diagonal
WWW.DIAGONALPERIODICO.NET
PERIÓDICO QUINCENAL DE ACTUALIDAD CRÍTICA

una altra economia és possible

www.coop57.coop

serveis financers ètics i solidaris
Mendez Nuñez, 1 Pral 2a 08003 Barcelona
Tel 93.268.29.49 :: coop57@coop57.coop

impresos de tota mena
disseny gràfic
compaginació
il·lustració
rètols
webs ...
Fundació Tam-Tam · 93 218 92 39
tamtam@ibemet.com

TOMBS CREATIUS
El Traginer de Jocs

* Creem jocs originals de fusta per jugar grans i petits
* Traginem jocs pels pobles
* Allà on anem transformem carrers i places en espais on la gent es diverteix i gaudeix tot jugant

Telèfons 973 186 585 i 629 805 006
jocs@tombscreatius.com / www.tombscreatius.com

Observatori dels mitjans

/observatorimitjans@setmanaridirecta.info/

Josep Cuní perd els papers

✉ Joan G. Vallvé

Només cal cercar, via YouTube.com, el vídeo "Josep Cuní imposa l'ordre amb un cop de puny". Alguns de vosaltres el coneixereu: ja s'ha reproduït més de trenta-dues mil vegades. També podeu optar pel vídeo "PxC causa el caos als matins de TV3"; s'ha vist més de sis mil vegades. I els qui no l'heu vist, potser n'hauréu sentit a parlar: Josep Cuní, el conegut presentador del programa despertador de TV3, va dur tres individus que havien votat la Plataforma per Catalunya al programa del dia 30 de maig. Si s'haguessin triat els tres convidats expressament per deixar en ridícul el partit i el seu electorat, segur que no ho haurien aconseguit fer millor. N'hi havia dos que parlaven alhora, amb converses paral·leles que la Pilar Rahola responia posant-se al mateix nivell, i un altre que no deia gairebé res i mirava al seu voltant amb cara d'espantat. Es trepitjaven i cridaven per

defensar el seu perquè amb el volum de la veu més que no amb arguments.

En Josep Cuní va perdre el control, el seu programa es va convertir en un espectacle digne del Tómbola de Canal 9. I també va perdre els papers: després de demanar als convidats que callessin, es va imposar a crits i amb un cop de puny a la taula. En Josep Cuní, un home d'ordre que demana educació, no va saber controlar el monstre en què havia convertit el seu programa. Què s'esperava, en dur-hi aquells tres personatges carregats de demagògia? Després del cop de puny, va criticar-los que ells, que defensaven el respecte a l'autoritat, no haguessin respectat l'autoritat que representava Cuní al seu programa. Va disculpar-se i va admetre que s'havia passat amb el cop de puny, però ja ho havia fet.

No és la primera vegada que en Josep Cuní utilitza la immigració al seu programa, conjuntament amb els problemes que se suposa que causen els okupes i la

Josep Cuní imposa l'ordre amb un cop de puny

manca de seguretat, són temes recurrents al despertador de TV3. Aquesta vegada

però, el periodisme esgrogueït potser el va superar més del que s'hauria esperat.

'The independent' pixa fora de test

✉ Enric Borràs Abelló

El títol "Catalans are persecuting the language of Cervantes" ho deixa tot molt clar, era el d'un article publicat al diari anglès *The Independent* del trenta de maig. L'autor, Graham Keeley, segurament passaria per un membre de Ciutadans si fos de per aquí, però no, és anglès i escriu en un dels diaris més importants de la Gran Bretanya. Per això no deixa de ser sorprenent que, en un diari com aquest, s'admeti un article tan greu publicat amb

una sola font: les declaracions fetes feia dies per part de Gregorio Salvador al diari argentí *Clarín*. Salvador, director de la Reial Acadèmia Espanyola (RAE) va acusar el govern de la Generalitat de Catalunya de perseguir l'espanyol de la mateixa manera que Franco havia perseguit el català. I *The Independent* va publicar aquestes declaracions sense contrastar-les, sense comparar totes dues situacions, sense veure-hi les diferències. Per *The Independent* doncs, el govern de Pujol, el de Maragall i el de Montilla, han fet lingüístiques a

favor del català, imposat de manera malvada al Principat. A més, a l'article també es criticava la política lingüística del País Basc i de Galícia que, segons Salvador, també tenien "règims dictatorials d'immersió lingüística". Frase especialment graciosa pel que fa a Galícia, tenint en compte la situació del gallec, però que també fa riure pel que fa al País Basc.

Els arguments sonaran força a qui hagi llegit la propaganda de Ciutadans per Catalunya; al Principat els nens espanyols no poden aprendre la seva llengua materna a

les escoles, si en volen saber s'han de pagar cursos a part de l'educació pública, etc. Els mateixos arguments que el documental *Ciudadanos de segunda*, emès per Tele Madrid. I la mateixa validesa: cap. Sorprenent veure com un diari que sempre ha intentat ser seriós com *The Independent* pot publicar unes acusacions així i que ningú demani explicacions a l'autor de l'article per una manca de rigor periodístic digne dels diaris sensacionalistes més grocs i tendenciosos de la Gran Bretanya. Publicar fal·làcies en contra del català, no té conseqüències.

Dòlars per a Reporters Sense Fronteres

✉ Enric Borràs Abelló

Reporters Sense Fronteres (RSF) s'ha erigit a si mateixa com una de les entitats defensores de la pluralitat als mitjans de comunicació de Veneçuela. Fins i tot ha enviat una delegació al país per fer un informe sobre el tancament de Radio Caracas Televisión (RCT) que podeu llegir via internet a RSF.org. Segons l'entitat, el tancament de RCT -anunciat fa cinc mesos- no és una clausura administrativa, sinó una qüestió política encarada a cons-

truir una hegemonia mediàtica a favor d'Hugo Chávez. Però no tot és tan clar. D'una banda, la justificació que s'ha fet del tancament de RCT és legal, i no política; de fet, no s'ha tancat el canal, sinó que no se li ha renovat la llicència perquè n'incomplia els termes. Si Reporters Sense Fronteres dediqués la mateixa atenció que ha dedicat a Veneçuela a d'altres racons del món, potser hauria de posar el crit al cel davant la concessió de concursos de la Televisió Digital Terrestre que va fer el govern del Partit Popular al País Valencià.

O, fins i tot, hauria de fer algun comunicat sobre intents per tancar els repetidors de TV3 al País Valencià, cosa que fins i tot als jutjats s'ha dit que seria una coerció a la llibertat d'informació.

La pregunta és doncs, perquè tanta atenció a Veneçuela? Segons l'advocada Eva Golinger la resposta és que RSF rep diners de dues agències nord-americanes: la Fundació Nacional per la Democràcia (NED) i l'Agència del Govern dels EUA per al Desenvolupament Internacional (USAID). RSF ha admès que rebia quaranta mil dòlars

l'any de la NED per ajudar periodistes presos a l'Àfrica, però Golinger va més enllà i, segons va fer públic a TeleSUR el 28 de maig, les dues agències fa anys que financen grups com l'Institut de Premsa i Societat (IPES) de Veneçuela, que formen part de RSF. No cal dir de quin bàndol és RCT, ni que és el mateix que el del govern dels EUA. Tot plegat és prou per embolicar-ho tot encara més i si és cert, posa en dubte la suposada neutralitat de Reporters Sense Fronteres, no només en el cas de Veneçuela, sinó també en molts d'altres.

Freqüències de ràdios lliures o populars

Ràdio Bronka 104.5FM (Bcn Nord, Gramenet i Badalona) i 104.45FM (Bcn Sud i Hospitalet), Contrabanda 91.4FM (Barcelona), Ràdio Línea IV 103.9FM (Barcelona), Ràdio Pica 96.6FM (Barcelona), Radio 90 101.4FM (Olot), Ràdio Barraka 103.1FM (Terrassa), Ràdio Kaos 90.1FM (Terrassa), Ràdio Klara 104.4FM (València), Ràdio Malva 105.0 FM (València), La Tele 52UHF (www.okupemlesones.org)

BarriSants.org

comunicació popular des de 1998

c/ Escorial 33 Barcelona
Telèfon 932 840 904
disco@disco100.com

Laciutat invisible
- cooperativa autogestionària -

AQUEST SANT JORDI,
VINE A DONAR UN COP D'ULL!
NOVETATS EN NARRATIVA EN CATALÀ,
TEORIA CRÍTICA I
PAÏSOS CATALANS

Riego, 35 Baixos
Barcelona - 08014
Telf. 93.298 99 47-
laciutatinvisible@yahoo.com

AUTONOMIA DE L'ESPECTACLE sccl

LA COOPERATIVA

So i llums

Tel: 93.443.01.90
Fax: 93.329.71.52
autonomia@autonomiadelspectacle.com

AUTONOMIA DE L'ESPECTACLE sccl

LLUITA AMB NOSALTRES

Vine a la

CGT

WWW.CGTCATALUNYA.ORG

Subscriu-te a la **directa**

Per 60 euros l'any pots rebre la Directa a partir d'ara i durant un any

NOM I COGNOMS _____

ADREÇA _____ CODI POSTAL _____

POBLACIÓ _____

TELÈFON FIXE I/O MÒBIL _____ CORREU ELECTRÒNIC _____

SUBSCRIPCIÓ NORMAL (60 EUROS) _____ ALTRES QUANTITATS (SI VOLS CONTRIBUIR AMB UNA QUANTITAT EXTRA, INDICA-LA) _____

FORMA DE PAGAMENT

DOMICILIACIÓ BANCÀRIA NÚMERO DE COMPTE (20 XIFRES) _____

NOM DE LA PERSONA TITULAR _____

ALTRES FORMES DE PAGAMENT: SI PREFEREIXES PAGAR LA SUBSCRIPCIÓ PER MITJÀ D'UN INGRÉS O D'UNA TRANSFERÈNCIA O EN EFECTIU, O TENS

QUALSEVOL QÜESTIÓ QUE VULGUIS CONSULTAR, CONTACTA AMB LA DIRECTA.

ENVIJA AQUESTA BUTLLETA A: JUAN RAMÓN JIMÉNEZ 22, 08902 HOSPITALET DE LLOBREGAT

TAMBÉ PODEU FER ARRIBAR LES VOSTRES DADES A TRAVÉS DELS TELÈFONS DE LA DIRECTA, PER CORREU ELECTRÒNIC O PER MITJÀ DE LA PÀGINA WEB.

TELÈFONS 935 270 982 / 661 493 117. CORREU ELECTRÒNIC: subscripcio@setmanaridirecta.info WEB: www.setmanaridirecta.info

Subscripcions

La subscripció és la manera més efectiva per poder llegir DIRECTA setmanalment i també per donar el teu suport al projecte. Durant un any i per un cost de 60 euros, amb la teva subscripció el setmanari guanya en qualitat i presència al territori.

Ens pots enviar les teves dades a: <subscripcio@setmanaridirecta.info>

o entrant a la web i omplint el formulari: www.setmanaridirecta.info

O bé, truca'ns al 935 270 982 ó al 661 493 117.

Presentacions i parades

(Si voleu organitzar una presentació del setmanari, truqueu o escriviu un mail a internacional@setmanaridirecta.info)

Corresponsalies

-Baix Llobregat <baixllobregat@setmanaridirecta.info>**-Barcelona** <redaccio@setmanaridirecta.info>**-Berguedà** <bergueda@setmanaridirecta.info>**-El Camp (Baix Camp, Alt Camp, Priorat, Conca de Barberà, Baix Gaià i Tarragonès)** <elcamp@setmanaridirecta.info>**-Girona (Alt Empordà, Baix Empordà, Gironès, La Selva, Pla de l'Estany i La Garrotxa)** <girona@setmanaridirecta.info>**-Maresme** <maresme@setmanaridirecta.info>**-Menorca** <menorca@setmanaridirecta.info>**-Osona** <osona@setmanaridirecta.info>**-Terres de Ponent (Les Garrigues, Segarra, Urgell, Pla d'Urgell, Segrià i Noguera)** <terresponent@setmanaridirecta.info>**-Vallès Occidental** <terrassa@setmanaridirecta.info> i

<sabadell@setmanaridirecta.info>

-Vallès Oriental <granollers@setmanaridirecta.info>**-Solsonès** <solsones@setmanaridirecta.info>

Punts de venda

BADALONA

La Mussara Sant Joan de la Creu 70

BARCELONA

GRÀCIA

Cap i Cua Torrent de l'Olla, 99**Infoespai** Plaça del Sol, 19**Taifa** Verdi, 12**Distrivinyes** De l'or, 8 (Plaça del Diamant)**Quiosc Punt i coma** Plaça de Gala Placidia

GUINARDÓ

Rocaguinarda Xiprer, 13

EIXAMPLE

Quiosc Manu Nàpols-Roselló**Xarxa Consum Solidari** Rocafort, 198

POBLENOU

Taverna Ítaca Pallars, 230**Cus-Cus** Rambla Poblenou, 77

SANT ANDREU-SAGRERA

Patapalo Rubén Darío, 25**Andyblue** Bar de la Biblioteca de Can Fabra**Trèvol** Antonio Ricardos, 14

NOU BARRIS

Ateneu Popular 9 Barris Portlligat, 11-15**Casal de Joves de Roquetes** Vidal i Guasch 16**El Tinter** La Plana, 10**Can Basté** Passeig Fabra i Puig, 274**Llibreria Xoc** Passeig Fabra i Puig, 325

CIUTAT VELLA

AQUENI Méndez Núñez, 1 principal**Xarxa Consum Solidari** Pl. Sant Agustí Vell, 15**Pròleg** Dagueria, 13**El Lokal** Cera, 1 bis**La Rosa de Foc** Joaquim Costa, 34**Quiosc Colom** Rambles**Quiosc Santa Mònica** Rambles**Quiosc Canuda** Rambles**Quiosc Tallers** Rambles**Quiosc Canaletes** Rambles**Llibreria Medios** Valldonzella 7

SANTS

Espai Obert Violant d'Hongria, 71**La Ciutat Invisible** Riego, 35**Terra d'Escudella** Premià, 20**Teteria Malea** Riego, 16**Entropiactiva** Socors, 7

BELLATERRA UAB

Quiosc de Ciències de la Comunicació**Quiosc de Lletres**

CORBERA DE LLOBREGAT

Llibreria Corbera Pssg. dels Arbres, 4**Le Centro** Andreu Cerdà, 12

CORNELLÀ DE LLOBREGAT

El Grillo Libertario Llinars, 44**CSO Banka Rota** Rubió i Ors, 103

ESPLUGUES DE LLOBREGAT

Ubud Artesania Mestre Joaquim Rosal, 22

GIRONA

Llibreria 22 Hortes, 22**Llibreria Les Voltes** Plaça del Vi, 2**La Màquia** Vern, 15

GRANOLLERS

Llibreria La Gralla Plaça dels Càbrils, 5**Anònims** Miquel Ricomà, 57**El Racó Ecològic** Roger de Flor, 85

IGUALADA

At. Llib. El Porvenir Passeig Jacint Verdaguer, 122

HOSPITALET DE LLOBREGAT

Quiosc Montserrat Pl. Mare de Déu de Montserrat**La República** Rosalía de Castro, 92**Centre d'Estudis de l'Hospitalet** Major, 54 1º

LLEIDA

Ateneu La Maranya Parc, 13**La Falcata** La Panera, 2

MATARÓ

Arcàdia Cafè Cultural Pujol, 26**Llibreria Robafaves** Nou, 9

MANRESA

Cafè l'Havana Plaça Gispert**Moes** Joc de la pilota, 9

MOLINS DE REI

Llibreria Barba Rafael Casanoves, 45**La Bodegueta** Pintor Fortuny, 45

PIERA

Vie Victis - Ciber Garito De la Plaça, 31

REUS

Bat a Bat Kultur Sant Elies, 29**RIBES DEL GARRAF****Llibreria Gabaldà** Plaça de la Font, 2**SANT BOI DE LLOBREGAT****Ateneu de Sant Boi****SANT FELIU DE LLOBREGAT****Teteria Índia** Jacint Verdaguer, 9**SANT JOAN DESPÍ****Llibreria Recort** Major, 60**LA SEU D'URGELL****Llibreria La Llibreria** Sant Ot 1**SOLSONA****Llibreria Cal Dach** Sant Miquel 5**Casal Popular La Fura** Plaça Sant Pere 8**Llibreria Pellicer** Pg. Pare Claret 12**i Avinguda del Pont 4**

TARRAGONA

CGT Tarragona Rambla Nova, 97-99, 2n pis

TERRASSA

Kasalet Societat, 4

VIC

Llibreria La Tralla Riera, 5**VILAFRANCA DEL PENEDÈS****La Fornal** Sant Julià, 20

Què es cou

La Delegació de Govern multa una acció contra l'especulació urbanística a l'illa de Mallorca

Redacció
/campanyes@setmanaridirecta.info/

El col·lectiu projectemopi.org ha estat sancionat amb una multa de tres mil euros a causa d'una acció realitzada el novembre passat al pavelló de Son Moix, on es disputava un partit de bàsquet entre els equips Aqua Màgica i Drac Inca, dirigits per Vicenç Grande i Miquel Ramis, dos coneguts promotors de grans negocis especulatius.

Projectemopi.org defensa que "mentre l'especulació és una legalitat il·legítima, la seva crítica és una legitimitat il·legal"

El Drac Inca és l'equip de Vicenç Grande, també president del RCD Mallorca, i que -com a líder del Grup immobiliari Drac- promou un negoci immobiliari amb tota mena de complexos urbanístics desmesurats a l'illa. D'altra banda, el Palma Aquamàgica és presidit per Miquel Ramis, portaveu i secretari de comunicació del PP a les Balears, i que, juntament amb el grup immobiliari Riofisa (que esponsoritza l'equip), promou la construcció d'un centre comercial a

Acció al torneig Mallorca Clàssic al Pula Golf de Son Servera

Directa Mallorca

Ses Fontanelles, la darrera zona humida de Palma.

Davant el deteriorament democràtic i ecològic que pateix avui la societat i el territori, el col·lectiu projectemopi.org "s'ha organitzat a Mallorca des de fa uns mesos per tal de dur a terme un seguit d'accions de denúncia del model econòmic, social i polític imperant". L'escenari del pavelló de Son Moix va ser considerat idoni per ocupar de forma crítica un espai mediàtic i, així, intentar generar debat més enllà dels cercles on ja existeix.

L'acció va consistir en el desplegament d'una pancarta -en el

descans entre el primer i el segon quart del partit- que resava així: "Grande i Ramis especulant!" No van passar gaires minuts abans que la Policia espanyola fes abandonar la pista a les dues accionistes, les identificqués, els requisés la pancarta i les expulsés del pavelló. Fa tres setmanes, una d'elles rebé una notificació de multa on se li imposaven tres mil euros com a resposta per haver "envaït el terreny de joc", un fet que, segons la Llei de l'Esport, es tracta d'una falta greu que suposa "un perill per la salut pública i la seguretat ciutadana".

La multa ha estat al·legada i s'ha iniciat la campanya Calla o paga! "per denunciar la repressió a les veus que trenquen el silenci imperant, generar debat entorn les estratègies polítiques possi-

bles (i impossibles) i per recollir fons per a la sanció". També s'ha obert un compte corrent a la Caixa de Colònia i s'han realitzat bons d'ajut.

A través de la campanya, el col·lectiu projectemopi.org denuncia que "l'acció tenia un caràcter polític i no suposava cap perill ni per als jugadors ni per al públic i, per tant, no se li hauria d'aplicar la Llei de l'Esport, i l'import de la multa és desproporcionat".

El col·lectiu s'ha organitzat per tal de denunciar el model econòmic, social i polític imperant

L'illa de Mallorca, com molts altres llocs de l'Estat, està essent assetjada per la lògica capitalista centrada, entre d'altres coses, en el negoci immobiliari. Projectemopi.org defensa que "mentre l'especulació és una legalitat il·legítima, la seva crítica és una legitimitat il·legal".

Per contactar:

PROJECTE MOPI
www.projectemopi.org
Emmarcat dins la campanya "Esta tot fatal" de Catalunya en defensa del territori

Vint anys okupant i quinze celebrant-ho

Directa Baix Llobregat
/baixllobregat@setmanaridirecta.info/

Un anys més, coincidint amb la festa del Corpus (festa major de la ciutat), es celebren les festes alternatives de Cornellà de Llobregat. Un any més el punt de trobada és a prop de l'estació de la Renfe. Un any més de dijous a dissabte. Un any més les festes estan centrades en una temàtica, enguany: "vint anys d'okupació a Korneyà". Un any més i ja en van quinze.

Des que el 1987 va ser okupat l'Ateneu, a Cornellà s'han construït vint anys d'història ininterrompuda d'apropiació autogestionària d'espais abandonats per a donar-los un ús social, ja sigui en forma d'habitatge o de centre social. L'Ateneu (1987-2004), Kan Fairell (1994-2000), la Casa del

Salt (1996-1998), el Pati Blau (1998-2004), La Krispa (2000-2006) i el Tòxics (2004-2007) són els centres socials okupats que hi ha hagut a la ciutat. Durant molts anys n'han estat funcionant tres

Enguany la temàtica de les festes són vint anys d'okupació a Cornellà

de forma simultània demostrant la capacitat que té el moviment a la ciutat. En aquests moments, però, després del desallotjament del CSO Tòxics el 18 d'abril, només roman el Centre Social Okupat la Banka Rota (des del 2004),

a més d'una desena i escaig d'habitatges okupats.

De fet, un dels objectius d'aquesta celebració és, tal com afirma l'assemblea de les festes alternatives, "denunciar la repressió que està rebent el moviment okupa i tota la gent que d'una manera o una altre participa en ell". Repressió que s'ha manifestat en l'últim mes en el desallotjament del CSO Tòxics, l'assetjament a la Banka Rota i la "cacera d'alternatius" per part dels Mossos [DIRECTA 48].

L'assemblea de les festes alternatives està formada per persones i col·lectius de la ciutat que any rere any organitzen de forma autogestionària els actes que es duen a terme durant els tres dies. L'objectiu pel qual es fan és triple: demostrar que es poden dur a terme activitats de forma autoorganitzada i al marge de les institu-

cions, la difusió d'informació sobre la temàtica de cada any i el finançament de diversos projectes socials amb els beneficis ("si n'hi ha"). No sorprèn que hi hagi gent amb la voluntat de tirar endavant aquestes festes, sinó que durant quinze anys ho hagi pogut i volgut fer sense cap interrupció. Ja són molts anys d'experiència, durant els quals les festes alternatives s'han creat el seu lloc tan a Cornellà com en les poblacions dels voltants, com queda demostrat per la gran afluència de públic, especialment durant els concerts nocturns.

Totes les activitats són gratuïtes. Aquest any hi ha una cercavila punk, espectacles de foc, projeccions, monòlegs, jocs infantils, guerra de bicicletes, pintades de murals, dinar solidari amb Nicaragua amb el cantautor xilè Mario Venegas, entre d'altres. Per les nits, en els concerts es podran veure grups locals el dijous; divendres: At versaris, Deforestats, la Kinki Beat i Asawnf (música Amazigh des de Cornellà); i dissabte: Habeas Corpus, el cantautor Rinconete y su retrete, i Chicharrica i Red Banner, que presenten nou disc.

Per contactar:

XV FESTES ALTERNATIVES DE KORNEYÀ
7, 8 I 9 DE JUNY, AL COSTAT DE L'APARCAMENT DE LA RENFE
<http://www.moviments.net/okupaskny/>

Les comunitats rurals okupades “no només viuen de l’hort”

L’objectiu de les jornades era “poder compartir experiències i endur-se algunes eines per treballar els conflictes en cada grup

✉ Mireia Parera

/campanyes@setmanaridirecta.info/

A finals d’abril, van tenir lloc al poble okupat de Lakabe, a Navarra, les jornades “Desenredos”. No sólo de huerta vivimos”, les primeres que se celebren amb l’objectiu de reflexionar sobre la convivència i les relacions en comunitats rurals. La idea de les jornades va sorgir el juliol de l’any 2006, en el marc d’unes jornades sobre okupació rural que es van fer a Kan Pasqual, Collserola. Entre altres tallers –horts, aigües residuals, energia, resistència legal...–, “per primer cop es va fer un taller per compartir inquietuds en l’àmbit de les relacions. Es partia de la idea que molts projectes i comunitats fallen o se’n van en orris a

Molts projectes i comunitats fallen o se’n van en orris a causa de conflictes no ben resolts entre les persones i es veia la necessitat de treballar-ho

causa de conflictes no ben resolts entre les persones i es veia la necessitat de treballar-ho, tot i ser conscients de la dificultat que suposa parlar dels propis problemes en grup i que tocar aquests aspectes és un procés que necessita temps i ganes”, diuen des de l’organització. I a partir de l’èxit de participació i interès en el taller, “es va veure la necessitat d’organitzar unes jornades més centra-

Un dels moments del taller de grup sobre comunicació

Ferran

des en aquest tema, i en aquell moment va sortir un grup encarregat de preparar-les”.

L’objectiu de les jornades era “poder compartir experiències i, alhora, endur-se algunes eines per treballar els conflictes en cada grup o comunitat”. El primer dia es va dedicar a treballar aspectes personals a través de quatre tallers simultanis sobre: autoestima, relacions cooperatives, confiança, emocions... L’endemà es va realitzar una jornada de treball col·lectiu com a “forma d’intercanvi amb el poble, alhora que s’assignaven diferents rols a algunes persones sense que el grup ho sabés (expert, agressiu, passiu, el que es queixa de tot, el que té iniciativa...), per després valorar les reaccions del grup en un plenari”. Paral·lelament i durant tot el dia van haver-hi diverses activitats: un taller de carícies, on es van

abordar temes relacionats amb la sexualitat; un debat sobre les relacions de poder dins les comunitats i un taller de gestió de les pròpies emocions.

Una segona part de les jornades es va dedicar al grup i es van treballar aspectes tan diversos com la gestió de la por, la comunicació, la presa de decisions per consens i la resolució de conflictes.

Finalment, les jornades van acabar amb una valoració i una festa a l’església del poble. L’organització valora que “la majoria de la gent va quedar molt contenta. A part del profit que es va treure dels tallers, durant els descansos i els àpats van ser moments importants per conèixer altra gent amb inquietuds similars, per reconèixer en els altres problemes propis i compartir les experiències i per aprofundir en els temes que s’havien tractat”. I en l’avaluació final,

el grup organitzador va destacar que “la gent s’obrí a parlar des d’un punt de vista personal, compartint dificultats i bons moments. Apostar per treballar les relacions en grup és necessari, però també és difícil, en alguns casos es tracta de reaprendre altres maneres de comunicar-se. Tot i ser un procés lent, pot ser molt útil per gestionar els conflictes i veure’ls com una oportunitat pel creixement i maduració del grup i les persones”. El grup organitzador també va valorar que, donat el poc temps que es va poder dedicar a aprofundir en

alguns temes, “de cara a futures jornades, seria més interessant escollir menys temes i tractar-los amb més profunditat”.

Autogestió a les jornades
Igual que a les jornades sobre okupació rural, “Desenredos” es va basar en l’autogestió. “Cada dia hi havia un grup encarregat de cuina i un altre pels nens i nenes. Per cobrir els costos de menjar, infraestructura i logística, hi havia un pot per fer aportacions econòmiques i, a més, alguna gent va aportar material i menjar reciclat o que havien produït ells mateixos”.

Per treballar les relacions en grup, es tracta de reaprendre altres maneres de comunicar-se

Les jornades van comptar amb la presència de més de 150 persones, provinents d’una trentena de comunitats o pobles de tota la Península, algunes amb anys d’experiència i d’altres en procés de formació. Encara que no està confirmat, segurament les jornades tindran continuïtat, tot i que cal reforçar l’equip organitzador. De totes maneres, les relacions entre els diferents grups continua, per exemple, a través del butlletí *La Llamada del Cuerno*, que recopila tot de textos que aporta la gent, de contingut educatiu, polític, cultural... ☎

Per contactar:

cancami@gmail.com

PER REBRE EL BUTLLETÍ LA LLAMADA DEL CUERNO

O ENVIAR ALGUN ARTICLE: HAYKELIARLA@YAHOO.ES

El IXè Fòrum dels Drets Humans tractarà com transformar la societat des de la participació ciutadana

✉ Gemma Graells

/campanyes@setmanaridirecta.info/

Com cada any, l’ONGD Cooperació organitza el Fòrum dels Drets Humans, un espai de debat, formació, reflexió i anàlisi crítica entorn a la temàtica dels Drets Humans. En aquesta IXa edició, el Fòrum tractarà el tema de la Participació Ciutadana per a la Transformació Social, entenen “la necessitat d’impulsar i promoure la participació de la ciutadania per incidir en les institucions de govern, i la necessitat d’impulsar i promoure la democràcia, l’equitat de gènere i la igualtat Nord-Sud”.

El Fòrum comptarà amb la presència de representants de les institucions públiques, i re-

Els tallers tractaran la participació des de la perspectiva de gènere, o des de propostes com el Teatre de l’Oprimat

presentants d’altres col·lectius, sobretot de dones, tant del Sud com del Nord. Cal destacar la participació de Juan Inocente

Cuy Matzar, alcalde de San Andrés Semetabaj, Guatemala; Laura Badillo Ramírez, representant de la Ruta Pacífica de Mujeres de Colòmbia; Teresa Blandón, activista del Moviment Feminista Centreamericà “La Corriente” de Nicaragua; l’antropòloga feminista Dolores Juliano; Joan Subirats, catedràtic de ciències polítiques de la Universitat Autònoma de Barcelona; o Jordi Serrano, de la Fundació Ferrer i Guàrdia, entre d’altres.

Un dels tallers que s’impartiran el dissabte 16 de juny tractarà sobre la participació ciutadana des d’una perspectiva de gènere, i l’impartiran membres de La Colectiva Feminista para el Desarrollo Local (El Salvador), un col·lectiu que busca i investiga

“alternatives i estratègies feministes, per a la construcció i enfortiment del moviment de dones com a subjecte polític a El Salvador”, i ho fa “promovent el lideratge femení i articulant diferents grups de dones per enfortir la seva capacitat d’incidència local i nacional”. Els altres dos tallers seran sobre el Teatre de l’Oprimat, i l’impartirà el Fòrum de Teatre Pa’tothom, i sobre la parti-

cipació d’organitzacions de cooperació internacional i moviments socials, que impartirà Cooperació.

Si enguany, des de Cooperació es pregunten “Què és exactament això de la participació? I en quin context l’apliquem?”, altres anys, el Fòrum dels Drets Humans ha tractat temes com els conflictes armats, immigració, lideratge i equitat de gènere. ☎

Per contactar:

IX FÒRUM DELS DRETS HUMANS

15 i 16 de juny a l’Espai Jove Boca Nord

c. Agudells, 37-45, barri d’Horta, Barcelona

www.cooperaccio.org

DRAC MÀGIC CELEBRA EL QUINZÈ ANIVERSARI DE LA MOSTRA AMB UNA REVISIÓ DE CLÀSSICS FEMINISTES

Dones darrere la pantalla

LA QUINZENA MOSTRA INTERNACIONAL DE FILMS DE DONES PROJECTARÀ 64 PEL·LÍCULES DEL 8 AL 17 DE JUNY

Al damunt d'aquestes línies, una imatge de la cinta 'Born in flames'; a la dreta a dalt, la directora de cinema Mercè Vilaret; i a sota, una imatge de la cinta 'Berbagi saumi'

Palestina, Diaris del setge'

Drac Màgic ha comptat amb la participació de Shashat –una organització per la difusió del cinema als territoris palestins ocupats– que, anualment, programa un festival –itinerant per necessitat– per apropar-nos a la realització de quatre dones palestines: Alia Arasoughly, Dima Abu Ghoush, Rowan Al Faqih i Ghada Terawi. Elles quatre ens mostren la vida quotidiana enmig de la guerra, el saqueig i la invasió des de diferents personatges i perspectives; amb un cert aire de nostàlgia per les poques tranquil·les i amb il·lusió pel futur. Tres de les quatre directors seran presents a les projeccions de dilluns 11 i dimarts 12, els dos dies de Diaris del setge, on també participarà el grup antimilitarista Dones x Dones.

Utopies reversibles i Curts en femení

Els dos darrers dies de projeccions són els escollits per fer èmfasi en el llenguatge de les noves tecnologies i el videoassaig. A l'Espai Bonnemaison i de forma gratuïta, es podran veure un conjunt de propostes que ens condueixen a una reflexió sobre els processos de resignificació de les imatges en el videoassaig postfeminista. Entre elles, la producció alemanya *Copy me – I want to travel: on tres programadores informàtiques búlgares que reflexionen al voltant del paper fonamental de les dones en aquesta indústria, la caiguda del bloc soviètic i la transició cap al sistema capitalista. I sobretot, l'emergència del virus informàtic com a metàfora del col·lapse econòmic; presentat com una forma de resistència.*

Finalment, l'edició anual de Curts en femení ha estat elaborada per Trama, la coordinadora de mostres i festivals de cine, vídeo i multimèdia realitzat per dones. Així, dimecres 13 i dijous 14, a la Filmoteca, es podrà assistir a un recull de curtsmetratges i es podran veure, també, els vídeos seleccionats de la convocatòria Vídeo del minut, una invitació a totes les dones a expressar les seves experiències a través de les imatges.

Estel B.Serra
/cultura@setmanaridirecta.info/

Llums, càmeres, acció. Aquest simple anunciat evoca qualsevol rodatge cinematogràfic en què una persona, des d'una cadira i amb un megàfon, anuncia l'inici de l'escena. Si ens fessin descriure aquesta persona amb més detall, segurament diríem que és un home. Transformar aquest estereotip, mostrar la creació cinematogràfica femenina i contribuir al debat sobre la situació de les dones al món actual són alguns dels objectius de la Mostra Internacional de Films de Dones organitzada per Drac Màgic. Del 8 al 17 de juny, es projectaran més de seixanta pel·lícules, documentals i curtsmetratges, repartits entre la Filmoteca de Catalunya i l'Espai Francesca Bonnemaison de Barcelona; amb l'afegit de tota una revisió de clàssics amb motiu del quinzè aniversari de la Mostra.

La inauguració, com d'altres anys, serà una sessió de cinema

a l'aire lliure a la plaça de la Virreina, al barri de Gràcia, el divendres 8 a la nit. Enguany, la pel·lícula escollida és *The Life and Times of Rosie the Riveter* de la directora Connie Field; un documental reconegut com a un dels millors de la dècada dels vuitanta. El film narra la situació i els conflictes, als Estats Units als anys quaranta, derivats de l'ampliació del mercat laboral i de l'entrada de les dones a les fàbriques, que cobrien les vacants masculines existents arran de la participació del país a la Segona Guerra Mundial. Un cop acabada la guerra, els combatents retornen però a les indústries res ja no és igual.

Si la inauguració de la Mostra és un documental, la cloenda s'enfila més cap al gènere de ficció amb la projecció de *Born in Flames*, de la nord-americana Lizzie Borden, produït el 1983. Un film futurista que ens endinsa cap a una revolució socialista als Estats Units, on un grup molt divers de dones radicals ocupen dues estacions de ràdio per desestabilitzar el

sistema patriarcal imperant. Lizzie Borden no només aconsegueix convertir la pel·lícula en un dels clàssics del cinema feminista sinó que, alhora, emet una visió pròpia i crítica del tractament mediàtic d'ètnia, classe, gènere i opció sexual. La projecció, que donarà per acabada la Mostra, es podrà veure en sessió a l'aire lliure al Pati de l'Espai Bonnemaison, el diumenge 17 a les 21.30h.

L'homenatge a Mercè Vilaret
Aquest any, la Mostra també homenatja Mercè Vilaret, realitzadora polivalent i fan del pla seqüència, que es va convertir en una figura destacada de la televisió, juntament amb les també pioneres de la professió Clara Ronay, Josefina Molina i Pilar Miró. De fet, durant una època, elles quatre eren les úniques realitzadores de Televisió Espanyola. Tot i que, durant els inicis dels setanta i fins ben entrats els vuitanta, Vilaret va realitzar programes de tots tipus, des de musicals fins a serials, passant per la promoció

de la literatura catalana. La realitzadora va morir de manera sobtada l'any 1993, però a finals dels vuitanta, va aconseguir dirigir els seus propis projectes, molt vinculats als conflictes socials a Catalunya i a l'Amèrica Central, que ben aviat van ser retallats. Aquests darrers reportatges són els que es reproduiran aquests dies a la Mostra i els que ens apropen a una visió trencadora sobre la urbanitat de la Barcelona preolímpica. *La Mina: un barri entre fronteres i Les altres condemnes* narren les històries de barris amb mancances i del trasbals que causa tenir presos dins l'entorn familiar. L'homenatge, coordinat per Mercè Carbonell, també es tradueix en una sèrie d'activitats paral·leles que comptaran amb la participació de diverses persones vinculades a la realitzadora en dues taules rodones els dies 8 i 13 de juny.

Més informació i programa de la mostra a:
www.mostra.dracmagic.cat

Pim-Pam-Pum

“La música tira endavant en les pitjors condicions”

EL SOBRINO
DEL DIABLO
Cantautor
geocities.com/
elsobrinodeldiablo

Mar Ribas
/cultura@setmanaridirecta.info/

Juan Gómez és El Sobrino del Diablo, cantautor atípic, rocker empedreit i àcrata convençut. Recorre els escenaris des de la dècada dels noranta, comunicant a través de l'humor, la ironia i el cinisme. Llença ara el seu quart treball *El cuarto de las ratas* (K. Industria, 2007), que presenta el 6 de juny a la sal Apolo de Barcelona.

Germà Bustamante

Músic, cantant, actor, autor, escriptor, presentador... Com et defineixes?
Em defineixo com tot això. Com deia el dramaturg de l'exili José Ricardo Morales "cal saber molt de tot per saber poc d'alguna cosa". Tot i que el que faig més a gust és tocar en directe i escriure les meves pròpies lletres i monòlegs.

Què trobarem a *El cuarto de las ratas*?
És el meu primer disc amb banda de veritat. És a dir, dotze cançons compostes per mi (tret d'una), però pensades, arranjades i treballades en clau de quartet de rock. M'he concentrat molt a cantar: només he tocat un terç de les guitarres que apareixen al disc. Com acostuma a passar quan graves, penso que és el meu millor disc fins ara, però això ja ho jutjarà la gent, la premsa i el temps, suposo.

Quin diagnòstic faries actualment de la música que es fa a Catalunya?
Som un país petit i les infraestructures són les d'un país petit. Les ajudes són poques (i menys si cantes en castellà, com és el meu cas) i les sales on es pot tocar són massa petites o massa grans

per a grups mitjans, o les institucions prohibeixen a les sales de concerts petites programar música en directe, com és el cas de l'Ajuntament de Barcelona. Tot i així, de tant en tant surten coses bones, i per tant, hem de concloure que la cultura i la música tiren endavant fins i tot en les pitjors condicions.

Quina és la principal problemàtica del cantautor d'avui?
La mateixa que la resta del món de la música: una indústria en una crisi greu que no s'arrisca amb productes als quals no veu rendibilitat ràpida. I programes escombraria com Factor X o Operación Triunfo tampoc ajuden gaire perquè creen estereotips que són considerats l'única sortida comercial. Si estàs fora d'aquest model de cantant de música lleugera que balla i es mira al mirall, és guapet, ingenu, jove i triomfador, quedés també fora. Però als que acceptem que un músic ha de viure dels seus concerts, tampoc ens afecta tant. El meu públic, per norma general, no està a casa escoltant els discos, està als directes.

Arts per la transformació social

LES FESTES ALTERNATIVES DEL COLL
PROGRAMEN UN DIA SENCER DE
CLOWN, TITELLES I CIRC

**Fem-ho fàcil. FESTIVAL D'ARTS
ESCÈNIQUES PER A LA TRANSFORMACIÓ
SOCIAL. FESTES DEL COLL, 2007**
Dissabte 9 de juny al Parc de la
Creueta del Coll (Barcelona)
Busos: 92, 28, 87, N5. Metro: L3
(Penitents o Vallcarca)

Jordi Vidal
/cultura@setmanaridirecta.info/

Les Festes majors alternatives del Coll prenen l'enguany el format de Festival d'Arts Escèniques per a la Transformació Social, i sota l'emblema Fem-ho fàcil, presenten una gran varietat d'espectacles per a tots els públics. El matí estarà destinat als més petits i les activitats es realitzaran en una mini carpa de circ que s'instal·larà al Parc de la Creueta del Coll. La festa començarà a les 11h i les tres primeres hores estaran obertes a la participació de nens i adults en tallers de malabars i de circ.

A les 13h, s'iniciarà la primera sèrie d'espectacles a la carpa de diverses companyies de teatre infantil. S'hi podrà veure l'actuació de contacontes, teatre infantil, clowns, jocs de màgia i com a culminació l'obra

de titelles *Artur i Clemente* a càrrec de Les Clementines. A les 14h hi haurà una treva de les activitats escèniques per a agafar forces amb el dinar popular. Però la pausa no serà gaire llarga perquè a les 16 h, el Circ Menut oferirà a la canalla tres hores més de tallers de circ i d'espectacles.

Percussió i clown
A les 18h, a l'escenari de l'Ateneu Popular de Vallcarca, començaràn les actuacions destinades a joves i adults. Durant tres hores aproximadament, els grans també tindran la seva dosi de circ, contes, dansa i preformances en aquest espai amenaçat pels plans urbanístics del barri de Vallcarca. Es començarà amb la percussió africana de Ketengue i com a espectacles de més llarga durada cal destacar l'actuació de Underclown amb el muntatge *Peliclo el sustituto* i, ja cap al

final, els malabars amb foc d'Antonia Calambre.

La traca final de les catorze hores maratoniànes d'espectacles s'iniciarà a les 20h a l'escenari central del festival, simultàniament al segon àpat popular del dia, que tindrà lloc a les 21 h a càrrec de la Plataforma Veinal d'Okupes de Vallcarca-Coll-Carmel. El vespre i la nit també estaran farcits de circ, teatre i música. Entre d'altres, s'hi podrà veure la representació de titelles per adults *Coses Guapes* del grup Las Feas; la tragicomèdia *El Hombre Reloj* a càrrec de Lorena; i la festa finalitzarà amb la música de la Fanfarria Catxibatxe de Vallcarca que de ben segur propiciarà un final animadíssim.

> Consulteu el detall de la programació a: barcelona.indymedia.org o bé usurpa.squat.net

Escopint foc a les Guilleries

ELS 'GUILLABLES' CELEBREN EL SEU
CINQUÈ ANIVERSARI AMB UN ESPECTACLE
SOBRE LA DESCOBERTA DEL FOC

**Cinc anys de Guilleries
A LA RECERCA DEL FOC**
SANT HILARI SACALM (LA SELVA)
2 DE JUNY, 24 DE JUNY I 23 D'AGOST

Directa Girona
/cultura@setmanaridirecta.info/

Dues-centes persones van participar en la jornada que va donar el tret de sortida als actes de cinc anys de la colla de diables Guilleries de Sant Hilari Sacalm. El 2 de juny, de bon matí, els membres de la colla van oferir diversos tallers per als interessats basats en la cultura del Correfoc. Activitats de màscares, pintura, percussió o xanques van aglutinar desenes de persones que volien conèixer l'entrellat d'aquest espectacle típic de la cultura catalana.

A la tarda, els Guilleries van organitzar una trobada de bandes de percussió de colles de diables de les comarques

gironines que va fer retronar els tambors al bell mig de les Guilleries. Després, i en un acte amb voluntat de concòrdia entre les diverses colles, a la plaça Grabulosa, es va organitzar un seguit de jocs cooperatius per esperar l'hora de l'arrossada popular. Per últim, i per posar punt i final a la festivitat després del sopar, els cantants Puma i Josep Maria Cantimplora van oferir el seu repertori a les dues-centes persones aplegades a la cèntrica plaça de Sant Hilari. Els dos artistes van haver de substituir a última hora a Miquel del Roig, cantant que, en un principi, havia d'actuar, i no va poder fer-ho per malaltia.

La jornada del dos de juny va ser la part més lúdica de la

celebració del cinquè aniversari, ara bé, els actes tindran una continuïtat durant tot l'estiu. Així, els Guilleries tenen previst representar el seu nou espectacle *A la recerca del foc* per diferents ciutats de Catalunya i de l'Estat Espanyol. *A la recerca del foc* és un espectacle elaborat expressament per commemorar el naixement de la colla i que intenta mostrar com els habitants de Sant Hilari descobriren aquest element màgic. A nivell escènic, els moments àlgids de l'aniversari es produiran per la diada de Sant Joan i el 23 d'agost, festes majors del poble, quan els Guilleries, conjuntament amb altres colles, representaran el nou espectacle al mateix municipi.

Publicitat

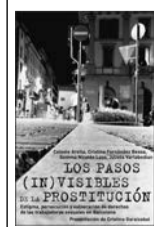
VIRUS EDITORIAL

c/Aurora núm. 23
08001 Barcelona
www.viruseditorial.net

NOVETATS

Raül Zibechi
Dispersar el poder
Los movimientos como poderes
antiestatales
244 pàg. 15 €
ISBN: 84-96044-85-2

Celeste Arella,
Cristina Fernández Bessa,
Gemma Nicolás Lazo,
Julieta Vartabedian
Los pasos (in)visibles de
la prostitución
Estigma, persecución y vulneración
de derechos de las trabajadoras
sexuales en Barcelona
280 pàg. 12 € Col.Ensayo
ISBN: 978-84-96044-82-1

Manual per una lluita

La Internacional. El naixement de la cultura obrera
FERRAN AISA | 264 PÀGINES | EDITORIAL BASE, 2007

✉ **Pere Pons**
 /cultura@setmanaridirecta.info/

Des que Fukuyama va pregonar la fi de la història com a rodet teòric d'un neoliberalisme salvatge que, sentint-se amo i senyor del planeta, escampava sense complexos la modalitat del pensament únic, el tot s'hi val ha imperat com a tònica dominant sota el pretext falsari de la caiguda de les ideologies. L'esquerra oficial, des de la seva incapacitat d'adaptació al medi, sembla haver acceptat postulats com la fi de la lluita de classes, al mateix temps que ha secundat com a anacrònics termes com proletariats o classe obrera. No fos cas que —ara que són tan repentinadament ecològics i exemplarment cívics— algú veiés en el seu posicio-

nement tics de la vella escola i això fos un fre a la peremptòria modernització que tant es pretén.

Tan sols per aquesta realitat on es creuen les paradoxes i els que hi surten perdent són els mateixos de sempre, un llibre com el de Ferran Aisa, a més d'ésser útil i de divulgació, es converteix en un manual absolutament necessari per armar les consciències davant unes desigualtats que es perpetuen.

L'autor basa el seu estudi en els fets i les dades que van veure nèixer a Barcelona —i per extensió a Catalunya— el moviment obrer. Tot succeïa al segle XIX, d'una manera incipient i a conseqüència de la dinàmica industrialitzadora, que implicava l'explotació sense límits de l'home per l'home. Aisa s'atura a documentar les principals doctrines

que van quallar al nostre entorn —des del socialisme utòpic a l'anarquisme— i les organitzacions i col·lectius que les van acollir amb la voluntat de construir una societat més lliure i més justa.

Libres com aquest haurien de servir per fer-nos més conscients que els drets dels que avui gaudim alguns treballadors —convenis, vacances, atur, seguretat social— no són un regal de l'anomenat progrés, sinó el fruit d'un combat dur i terrible. De la mateixa manera que el gruix de la classe obrera d'avui —en gran mesura la immigració que ens ha fet pujar un esglaó en l'escala social— hauria de convertir-lo en un dels seus llibres de capçalera. Seria aquesta la millor manera de fer palesa la seva pertinent actualitat, davant el renaixement d'una nova classe obrera.

Roig

ELS LLOPS NO PLOREN
(AUTOEDITAT)
ROCK

Els exInadaptats Bull i Jokin, amb el bateria Guillem Bosch del grup de metal barceloní Shockcode, publiquen la seva primera referència discogràfica com a Roig. Un format bàsic —guitarra, bateria i baix— per una col·lecció de temes que són tot un tractat de materialisme històric. Cançons que volen sensibilitzar l'oient sobre la barbàrie capitalista i els seus efectes nocius en forma d'egoisme, alienació, competitivitat i destrucció ecològica. Uns valors que queden clars en temes com "Els llops no

ploren" —amb lletra d'Àlex Vendrell, excantant d'Inadaptats—, "Els amos de la terra" o "Actituds paraplàgiques". El disc havia tingut previament una versió virtual —descarregable íntegrament d'eMule i de la web <www.bullanga.net>— amb nou temes. El CD n'inclou onze, tots ells remescats i masteritzats entre els estudis de l'Ateneu X de Vilafranca del Penedès i els Dr'N'R de Torelló. Influències de Barricada, Barón Rojo o Motorhead: rock de combat sense concessions. **ROGER PALÀ**

Bakanal

TOT PER L'AIRE
(ÚTERO PRODUCCIONS / COMÚ)
METAL

Deu anys de trajectòria avalen la proposta de Bakanal, un grup radicat a la comarca valenciana del Camp del Túria que aquest 2007 ha publicat el seu primer treball després de diverses maquetes i participar en un munt de discos col·lectius. *Tot per l'aire* inclou deu cançons de la branca més dura del metal, amb tocs de hip-hop, música electrònica, reggae i dub. Set persones a l'escenari entre les que destaquen la secció de veus, formada per la dolça veu de

Mireia, el rap de Kpoll i els sons guturals de Manel. Tres cantants que posen veu a unes lletres de forta càrrega política, amb una estètica sonora que ens remet inevitablement a formacions com Kop. Bakanal s'alinea amb grups valencians com Inòpia o Gàtaca, que estan obrint noves vies per a la música que es cou a les comarques del sud. Frescor, ganes i energia en un treball en aquesta orgia de metal gutural. **BLANCA BALANYÀ**

Africat

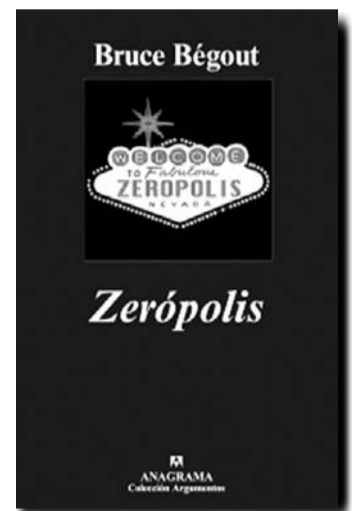
PRIMERA MOSTRA DE CINEMA AFRICÀ DE LES COMARQUES GIRONINES
1, 2 I 3 DE JUNY
TEATRE DE SALT

Africat és una mostra internacional de cinema africà. Enguany celebra la seva primera edició. Marc Franquesa l'ha organitzat com a projecte de final de carrera de l'ERA, i ha comptat amb la col·laboració de l'Escola de Realització Audiovisual i Multimèdia (ERAM), l'Ajuntament de Salt i el Teatre de Salt, que ha cedit l'espai per poder celebrar els actes. També ha col·laborat l'Alliance Française de Girona, la Creu Roja de Girona, Eina (Associació per la Recerca i l'Acció Comunitària) i

Ndimbeul (Associació d'Immigrants Senegalesos de Salt).

Aquest projecte ha combinat sessions de pel·lícules, música i el debat "sensibilitza't contra l'ablació". Així mateix, hi ha hagut un picapica senegalès, ja que Senegal era el país convidat aquest any. El projecte neix amb la intenció de ser una mostra de cinema, però també per ser un punt de trobada on la cultura africana i la catalana es puguin interrelacionar. **DIRECTA GIRONA**

Zerópolis

(ANAGRAMA, 2007)
BRUCE BÉGOUT
TRADUCTOR: ALBERT GALVANY
PÀGINES: 173

Las Vegas és la representació física de tota mena de malsons i utopies: terra de ningú, ciutat teatre, terra —falsament— promesa pels afortunats... El món com a representació i espectacle enlloc és tan evident com a aquesta ciutat de cartró, pedra i neó, nascuda del no-res, situada enmig del no-res i que genera molta buidor, il·lusions falses... i una bona colla de diners que sempre van a les mateixes butxaques, venedores del somni com a somni. El filòsof Bruce Bégout factura amb *Zerópolis* una sèrie d'apunts dispersos amb enfocaments tant diferents com caps té el monstre: periodisme, diari de viatge, literatura, filosofia i sociologia es barregen en un llibre estimulant, en ocasions excessivament pretencions en la destil·lació del seu discurs, però que inclou un munt de reflexions interessants sobre l'*homo ludens* o la societat de l'entreteniment superflu, que estimula pulsions a materialitzar de manera immediata. **IGNASI FRANCH**

cultura@setmanaridirecta.info

RECOMANEM

FESTES ALTERNATIVES DE CORNELLÀ DE LLOBREGAT 2007
DEL 7 AL 9 DE JUNY
DIJOUS 7: 20.30 h. Txaranga Punk Internacionalista + lectura del Contra-Pregò. 22 h. Txupinazo + Brindis per les preses i pels vint anys d'Okupació. 22 h. happy hour. 23 h. Concert amb: Compás y confusión (flamenc), FDR (rap-core), K.I.L.L. (street punk), Tatxita de Collblanc (rumba), Doshock (rap).
DIVENDRES 8: 17 h. Pintada de Murals. 19 h. Guerra de Bicis. 21 h. "Del dicho al hecho" poesia i flamenc. 23 h. Concert amb: At Versaris (rap català), Deforestados (ska-rock-reggae), La Kinki Beat (Jungle-rock-reggae). També actuaran : Asawnf (música des del Magreb).
DISSABTE 9: 12 h. Humol Amalillo + Activitat infantil. 14 h. Dinar solidari amb Nicaragua. 16h. Cantautor Mario Venegas (Xile). 17 h. Txaranga Punk pel Barri. 21 h. "Hazme reir pallaso de mierda" (Companyia Mala vida prodaxions). 22 h. Projeccions dels 20 anys d'okupació a Korneyà. 22.45 h. Espectacle de Foc. 23 h. Concert amb: Red Banner (punk), presentant nou disc *No ens aturaran*, Chicharrica (punk), presentant nou disc *Nada que perder*, Habeas Corpus (Punk-hardcore). També actuaran: Rinconete en tu retrete (cantautor).
DIVENDRES I DISSABTE "Carpa electrònica amb ofensiva technopunk"

TOT ELS ACTES ES FARAN AL COSTAT DEL PÀRQUING DE LA RENFE.

ARTS VISUALS, DIVULGACIÓ, ARTS ESCÈNIQUES, MÚSICA

DIVENDRES 8

Concert de suport a Josep Pàmies
 23 h. Teatre Municipal. Balaguer
 Amb el cantautor de Xàtiva Feliu Ventura.

Xerrada sobre presons
 20 h. Ateneu Popular de l'Eixample. Barcelona
 A càrrec de membres de l'Observatori del Sistema Penal i els Drets Humans de la UB.

LA PRESÓ A L'ENTORN FAMILIAR
 PRESENTACIÓ DE L'ESTUDI DE LES REPERCUSSIONS DE L'EMPRESONAMENT SOBRE LES FAMÍLIES

A càrrec de membres de l'OBSERVATORI DEL SISTEMA PENAL I ELS DRETS HUMANS DE LA UB

A on? A l'Ateneu Popular de l'Eixample
 Passatge Conradí n3 (Rosselló amb Sicília)

Quan? Divendres 8 de juny a les 20 h

DISSABTE 9

Xerrada sobre l'apostasia
 19 h. Casal Ocell Negre.
 Carrer Sant Carles, número 8. Casc Antic. Lleida
 La Xarxa d'Intercanvi de Coneixements i Activitats (XICA) organitza una jornada d'aproximació al fenomen de l'apostasia

Concert de suport al jove de Torà
 22:30 h. Casino de Calaf.
 Amb el cantautor Feliu Ventura. I presentació del video *Silenci: aquí es tortura!*

DISSABTE 9 DE JUNY
 A LES 22:30... AL CASINO DE CALAF
 PRESENTACIÓ DEL VÍDEO
 SILÈNCI... AQUÍ ES
 TORTURA!
 SEGUIDAMENT...

FELIU VENTURA
 PRESENTANT EL SEU NOU DISC
 "ALFABETS DE FUTUR"

EN SOLIDARITAT
AMB EL JOVE DE TORÀ

DILLUNS 11

Presentació del llibre 'Relacions Sud-Nord, 2006. Què fem a Catalunya'
 19 h. Sala d'Actes del Museu Marítim. Barcelona.
 Amb la ponència "Reptes de futur per la cooperació al desenvolupament".
 A càrrec d'Alfonso Dubois, professor d'Economia Aplicada de la Universitat del País Basc i membre d'Hegoa.
 També hi intervindran:
 Àngel Font, director de la Fundació Un Sol Món; David Minoves, director general de Cooperació al Desenvolupament i Acció Humanitària; Rita Huybens, vicepresidenta de la Federació Catalana d'ONG per al desenvolupament.
 Confirmeu la vostra assistència (fins al 8 de juny, inclòs) a Pepa Martínez: fcongdeducacio@pangea.org
 Telèfon. 934 422 835. Fax: 934 420 505

La Federació Catalana d'ONG per al Desenvolupament -FCONGD- us convida a l'acte de presentació del llibre

RELACIONS SUD-NORD, 2006 QUÈ FEM A CATALUNYA?

Dilluns, 11 de juny de 2007, a les 19 h, a la Sala d'Actes del Museu Marítim de Barcelona, Av. de les Drassanes, s/n. 08001 Barcelona.

Amb la ponència
REPTES DE FUTUR PER A LA COOPERACIÓ AL DESENVOLUPAMENT
 A càrrec del Sr. ALFONSO DUBOIS, professor d'Economia Aplicada de la Universitat del País Basc i membre d'Hegoa.

També hi intervindran:
 Àngel Font, Director de la Fundació Un Sol Món.
 David Minoves, Director general de Cooperació al Desenvolupament i Acció Humanitària.
 Rita Huybens, Vicepresidenta de la Federació Catalana d'ONG per al Desenvolupament.

A les persones assistents se'ls lliurarà un exemplar de la publicació.

Aforament limitat. Un program que contindrà la vostra assistència (fins al 8 de juny, inclòs) a Pepa Martínez, e-mail: fcongdeducacio@pangea.org
 Tel. 934 422 835. Fax: 934 420 505.

DIMARTS 12

Curs de Linux
 20:30 h. La Quimera. Verdi 28. Gràcia.
 És un curs bàsic pels qui vulguin utilitzar un sistema operatiu lliure. El curs pretén ser una iniciació a utilitzar software GNU/Linux, fent servir la distribució Debian com a eina d'aprenentatge. L'objectiu final és que qui assisteixi al curs acabi sabent fer servir qual-sevol aplicació que necessiti en GNU/Linux.

Presentació del llibre 'El motiu original'
 20 h. Ateneu Popular de Ponent. Lleida.
 Recull de contes de Jaume Barrull Castellví. És el llibre guanyador del X premi literari de prosa de ficció de Sant Just Desvern i l'edita Proa. El divendres 15, a les 20 h. a la Torna de gràcia anirà a càrrec de Jaume Cabré.

editat per Proa

el motiu original
 contes de jaume barrull castellví

* presentació a Lleida (Segrià) a càrrec de Pere Rovira:
 > dimarts 12 de juny a les vuit del vespre
 > Ateneu Popular de Ponent (c. Pau Claris 10)

* presentació a la Vila de Gràcia (Barcelonès) a càrrec de Jaume Cabré:
 > divendres 15 de juny a les vuit del vespre
 > Ateneu la Torna (c. Sant Pere Màrtir 37)

* presentació a Bellpuig (Urgell) a càrrec d'Arnau Cònsul i Silvana Vogt:
 > divendres 29 de juny a les nou del vespre
 > Al repic de l'Església

SORTIM DE CASA

DIMECRES 6
CONTRAMANIFESTACIÓ EN MOTIU DE LA MANIFESTACIÓ DELS MOSSOS D'ESQUADRA

18 h. A les Rambles de Barcelona, a l'alçada del Liceu

DIUMENGE 10
MANIFESTACIÓ DE SUPORT A JOSEP PÀMIES

12 h. Davant de l'edifici de rectorat de la Universitat de Lleida

Hi haurà una manifestació en suport a Josep Pàmies i amb el lema "Som lo que sembrem", en clara referència als transgènics

FESTA 20N ANIVERSARI DE RADIO ROSKO

19 h. CSA Can Vies. Jocs Florals 42, Barcelona

Segon aniversari del programa de ràdio dels buseros de TMB. Passarem la pel·lícula *Joe Hill*, de l'any 1970, i farem la presentació del llibre sobre ell mateix amb l'autor Carlus Jové. Després hi haurà concert de jazz amb la banda Vapor Nou Hot Swing, de Rubí

Vine a celebrar amb nosaltres el II Aniversari de Radio Rosko el programa dels buseros de TMB a Radio Contrabanda 91.4 FM

Quan i On?:
 Divendres 8 de juny.
 CSA Can Vies, Carrer Jocs Florals 40-42.
 <M> L1 mercat nou - L5/L1 plaça Sants.

Programació:
 19:00 Pase de la pel·lícula *Joe Hill* de Bo Widerberg.
 21:00 Presentació del llibre *Joe Hill: Sindicalismo con banda sonora* amb l'autor Carlus Jové.
 22:00 Concert de Vapor Nou Hot Swing, Jazz des de Rubí.

www.cgtbody.com

NO OBLIDEU...

agenda@setmanaridirecta.info
 «envieu les vostres convocatòries»

La indirecta

L'ENTREVISTA // **BILLY BRAGG, CANTAUTOR**

“Ara tenim una oportunitat per lluitar contra el racisme”

Divendres passat, dia 1 de juny, el cantautor Billy Bragg va actuar al Primavera Sound Festival de Barcelona. Després de 25 anys de carrera en la música, Bragg ha esdevingut el flagell polític i cultural del Regne Unit. El missatge de les seves cançons és ben senzill, però contundent. Fa poc va dir: “No pots arribar a inspirar el teu públic només cantant; has de caminar tal com parles”. Les seves cançons, entre el folk i el punk, són encara avui el seu més gran llegat.

↳ **Sergi Picazo**
/entrevista@setmanaridirecta.info/

Per què escrius i cantes cançons?
Les meves cançons estan repletes d'idees antifeixistes i contra el racisme. I, evidentment, l'objectiu de la meua música és contribuir a un món més just, on tothom tingui l'oportunitat de viure en una societat millor. Així de fàcil i directe. Moltes de les meves cançons estan centrades a donar suport al sindicalisme i les lluites pel treball.

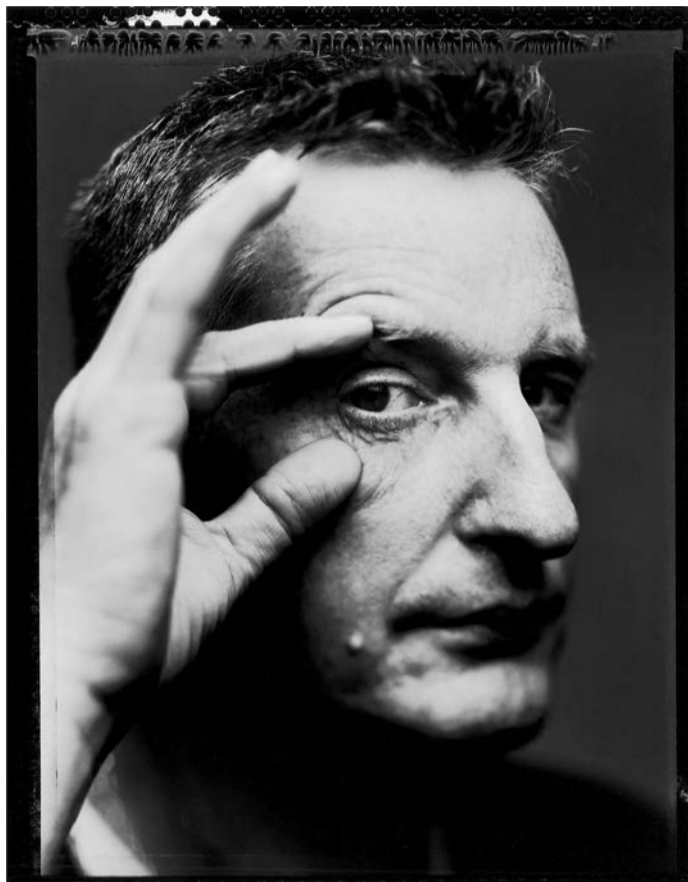
Vas ser escollit per Nora, la filla de Woody Guthrie, per fer i editar la música per a les lletres de les cançons mai gravades per ell.

Va ser un honor! Woody Guthrie és el pare dels cantautors polítics. Ell va tenir una gran influència en gent com Bob Dylan i Joe Strummer [líder de The Clash], i ells són al seu torn els autors que més m'han influenciat a mi com a cantautor polític. Per això, poder col·laborar amb la filla de Woody Guthrie en aquell disc d'homenatge va ser un honor absolut.

“Les meves cançons estan repletes d'idees antifeixistes i contra el racisme”

Guthrie va morir l'any 1967, però no va poder gravar cançons a causa d'una malaltia des de finals del cinquanta. Què queda de les seves cançons i què podem rescatar avui dia?

Hauríem de seguir escoltant encara les seves cançons i pensar-hi. Ell va combatre durament el racisme, la pobresa i els drets de les dones. Temes com aquests no eren gaire habituals en la música dels anys quaranta i cinquanta! No hi havia gaire gent que parlés d'aquestes coses, com l'alliberament de la dona, en aquella època.

Steve Double

Els teus orígens musicals, no obstant això, daten de 1977 i l'explosió del punk.

Sí! Em va fascinar la moguda del punk i, sobretot, les bandes més políticament compromeses com The Clash. Les meves idees polítiques van començar amb la campanya “Rock Against Racism”, i a partir d'aquí vaig començar a moure'm en aquest tipus d'ambients. Precisament aquesta va ser la raó per la qual vaig anar a la meua primera mani antifeixista l'any 1978 a Londres. Abans d'aquesta època, sí que m'interessava una mica la política, però va ser a partir d'aquest moment que vaig focalitzar les meves idees polítiques a través de la música.

Vas donar suport a les vagues dels anys vuitanta. Vas tenir-hi un gran compromís...

Vaig estar molt implicat en les vagues dels miners anglesos durant els anys vuitanta i en la protesta contra el govern de dretes de Margaret Thatcher. Vaig estar molt a prop dels treballadors durant aquells anys, però encara segueixo col·laborant molt amb els sindicats i amb la classe treballadora. No només ho vaig fer durant els anys vuitanta, sinó que encara ho faig avui! La diferència entre els partits polítics i els sindicats és que els partits canvien, però els sindicats mantenen sempre la seva lluita a favor dels treballadors i les seves comunitats. Per això els sindicats funcionen bé.

Tony Blair va anunciar recentment la seva retirada de la política. Tu li vas donar suport, no?
Sí... Jo he donat suport sempre al Partit Laborista i, a més, vaig con-

tribuir que fos triat com a líder del partit. No obstant això, tristament, vaig mantenir un gran desacord amb ell per les seves idees i el seu suport a la guerra de l'Iraq. Això ha tapat moltes de les coses bones que ell ha fet pel país, com establir un salari mínim per primera vegada, el dret de les persones homosexuals a casar-se o una millor legislació sobre l'habitatge. Ha augmentat la despesa social, encara que tot això ha quedat amagat lògicament pel seu suport a la guerra de l'Iraq.

M'empipo moltíssim quan veig comportaments racistes i les coses que diuen els polítics racistes sobre els immigrants

Ell ha reconegut ara que “potser” estava equivocad.

Sí, però no ha demanat encara perdó per això. Ell és el tipus de polític que pensa més en ell mateix que en els seus ciutadans. Ell va creure que era possible controlar la situació a l'Iraq i l'actitud dels Estats Units si el Regne Unit era dintre la coalició militar. Però, Bush i Rumsfeld són incontrolables. Els neocon-

servadors de la Casa Blanca tenen molt poder, i Bush no és un líder com Tony Blair.

Creus que partits d'esquerres com Respect i el seu líder George Galloway tenen opcions d'arribar algun dia al Parlament britànic?

No n'estic segur. Ells van centrar massa la seva activitat política en el combat a la guerra de l'Iraq i, evidentment, en les últimes eleccions el tema estava molt present. No obstant això, crec que en les pròximes eleccions no parlarem de l'Iraq perquè la guerra s'haurà acabat aviat i l'Exèrcit britànic haurà sortit d'aquell país.

“Vaig estar molt implicat en les vagues dels miners anglesos els vuitanta i en la protesta contra Margaret Thatcher”

Com valoren la vitalitat dels moviments socials al Regne Unit?

Actualment estem començant a veure l'inici d'unes noves forces socials. Hi ha moltíssima activitat. Un exemple de tot això és el moviment antifeixista i antiracista. A Anglaterra ha nascut recentment un petit partit feixista que es diu British Nationalist Party, i la gent s'ha començat a unir per lluitar-hi en contra, contra el neofeixisme i el racisme. Aquí, doncs, tenim una oportunitat per construir un nou moviment social per lluitar contra el racisme i amb l'objectiu de reconèixer que tothom té el dret de pertànyer al país en viu. Hem de crear una societat en la qual tothom tingui els mateixos drets a ser feliç i a formar-ne part.

L'arribada d'immigrants a Europa està generant actituds racistes i xenòfobes.

Jo, com t'he explicat, vinc del “Rock Against Racism”, i, com a conseqüència d'allò, encara m'empipo moltíssim quan veig comportaments racistes i les coses que diuen els polítics racistes sobre els immigrants. Ens estem enfrontant a la major quantitat d'immigració a la qual mai abans ens havíem enfrontat, però cal entendre que vivim en un món més globalitzat i connectat que mai. El capitalisme està globalitzat, i per tant, la llibertat de moviment per a les persones també hauria de ser global. ●

Obrint esclertes

↳ **Esther Sancho**
/opinio@setmanaridirecta.info/

Afirmava l'altre dia Heinz Dieterich que els moviments socials hauríem d'aliar-nos amb els estats progressistes si es vol aturar l'actual oligarquia econòmica mundial. Que aquesta política d'aliances, junt a la reformulació del socialisme i la consolidació del

Entrar als comitès d'empresa o als ajuntaments són accions desacomplexades i necessàries

model proteccionista de Chávez, Evo i Fidel serien les tres potes sobre les que assentar un canvi de l'ordre mundial neoliberal. Tal vegada la recepta dita a l'Amèrica Llatina resulti acceptable per tots els sectors que es podrien donar per al·ludits almenys en els països de l'ALBA, que poden perfectament aliar-se als seus governs actuals, però imagino que la gent de l'APPO a Oaxaca o de HIJOS a Buenos Aires deuen sentir quelcom semblant a l'estupefacció de la gent que ens vam aplegar per escoltar Dieterich a Lleida. Sincerament no veig com cap d'aquests col·lectius en les societats neoliberals podem encetar una aliança amb unes institucions internacionals, europees, estatals, autonòmiques i locals —a les que malauradament podem sumar el sindicalisme oficial i algunes ONGs— mentre funcionin al servei, precisament, d'aquesta oligarquia mundial. Altra cosa són les estratègies d'empoderament que podem practicar, per exemple, des de la CGT entrant als comitès d'empresa o des de les CUPs als ajuntaments, accions desacomplexades i necessàries sempre i quan mantenim l'altre peu al carrer i entrem no pas per aliar-nos-hi sinó per transformar, crear i deslliurar-nos de la marginalitat i l'autosatisfacció. Perquè cal recuperar el poder per al poble i a veure com ho fem si no és obrint esclertes.

